



Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek och är fritt att använda. Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library and is free to use. All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.





ILLUSTRERAD TIDNING

HÖRIN

FÖR · KVINNAN · OCH · HEMMET ·

GRUNDLAGD AV
FRITHIOF HELLBERG

UTGIVARE:
BEYRON CARLSSON

UPPLAGA **A**

N:o **15**

DEN 12 APRIL 1925

PRIS **35 ÖRE**

REDAKTÖR
EVA NYBLÖM



Påsknummer

Glad påsk!

(Foto: Jøger.)

Å ENA SIDAN — Å DEN ANDRA



För och emot i kvinnofrågan.



ÄRADE KOLLEGA, DET väckte härom sistens ett visst uppseende då tillståndsbevis meddelades för tre damtidningar på en gång. Vi äro inte alldeles lottlösa i den vägen förut. Numera finns knappast fog för Addisons klagan att man ej gjort sig nog möda att finna lämplig sysselsättning och förströelse för kvinnorna. Antagligen äro de själva villiga till erkännande att det tvärtom vore synd att klaga över brist på maskulin uppässning. Kvinnan hinner knappast slå upp sina violblå ögon förrän en pressens tjänare står vid hennes huvudgärd diskret överlämnande tusen och en recept på konsten att få en hy mjäll och fin som en liljekalk. Hon sticker sina små fötter n:r 35 i ett par töfflor och genast stiger hr Smakrådet fram och ger en lektion i konsten att sväva över golvet harmoniskt och lätt som när en gästspelande seraf ljuft snuddar vid rosenhäcken. Knappt har hon med samma pose som Rodin så listigt efterhärmat i Tänkaren lagt sin bobbade lilla hårtott med tillhörande huvud i hand under funderingar över matproblemets eviga sfinxgata förrän det smyges i hennes hand 999^{9/10} sätt att koka potatis. Krigsvärmd av rådgivare fortsätter Hennes Majestät Kvinnan sin dag som den naturliga medelpunkten för allas intressen och hon småler nog åt den hjälplöst efterblivna kinesiska författarinna som en gång ansåg att "kvinnan inom huset vare endast skugga och genljud".

Skulle hon emellertid förledas till att dra förhastade slutsatser om sitt eget värde kommer någon professor Wieth-Knudsen och ber henne hålla sig på mattan. Jag såg Eder, Ärade Kollega bland åhörarna vid hans föredrag inför studenterna och antar att ni liksom jag log över dessa unga herrar med djupsinniga miner och tvärsäkra omdömen om saker som de hade bra litet begrepp om. Precis sådana voro vi ju själva en gång och så skall väl alla tiders studentungdom vara. Men ett förståndigt ord sades dock av de unga eller rättare man citerade Carl Larsson som fällt uttrycket att "karl skall vara karl och kvinna skall vara kvinna". Det finns ju i dessa feminina jazzrossars och målade "jazzbönors" tidsålder så mycket egendomliga blandsorter. Och när kvinnan börjar maskulinisera sig både ut- och inombords' och drömmer om att — som Wieth-Knudsen anförde från Tyskland — upprätta Kvinnostaten med alltigenom kvinnligt regemente, kan man bli betänksam.

Kvinnan har förresten redan tillvällat sig makten. Landet som fordom regerades av småkonungar styres nu av smådrottningar vilkas rike sträcker sina gränser mellan köksspisen och förmakssoffan. Och där utövar hon ett envælde med alltid tillhörande skicklighet att lägga över arbetsbördan på departementscheferna, d. v. s. hembiträderna som bädda, städa, borsta, tvätta, laga mat, diska, stryka och göra hundra andra sysslor medan frun går in i våningen och "sköter hushållet" som det så vackert heter fastän det huvudsakligen består i att — nej Ärade Kollega, avbryt mig inte, jag ser ändå på er min vad ni tänker invända: att det finns oändligt många hem där hustrun arbetar som en myra från morgon till kväll. Mycket riktigt men det är en myra som rysligt gärna skulle vilja vara en gräshoppa fastän hon har inte råd att sorglöst bre ut sina vingar och fladdra mellan kondis och "Kompa". Eller att med ett charmant leende ta emot gästerna i sin salong och föra dem till middagsbordet och undfagna dem med en menu vars tillagning hon förmodligen skulle bli bet på om man ginge in på detaljfrågor ty dem kan bara kokfrun ute i köket besvara.

Man skall förresten se kvinnan vid hemmets härd för att begripa att av henne får man vänta förgäves på de reformatoriska idéer som föra utvecklingen framåt. Konservativ som en tibetansk lama går hon på samma stigar som andra trampat upp åt henne och följer lydigt andras idéer vare sig det gäller att duka ett bord, uppfostra barnen eller "hålla en tillställning", under vilken frans döljer sig en högt uppdriven nationell konst att fira verkliga orgier av tråkighet. Samma hörsamhet kommer henne att knäfalla i vördnad för vad en skraddare i Paris befaller henne bära och den som skulle vara godtrogen nog att drömma om den moderna kvinnans höga kultur tillrådes att inte besöka några av säsongens mannekänguppvisningar för att ej få sina illusioner grumlade.

FLORIDOR.

ÄRADE KOLLEGA, JAG var mycket riktigt och åhörde Wieth-Knudsen, denne handelsresande i okvinnlighet, som försökte dölja en enkel ungarjargong under en tunn vetenskaplig fernissa och förresten gav intrvck av att rida spärr emot väderkvarnar men inte så roligt som Don Quixote.

Sen Strindberg är död har det sig inte heller så lätt att säga snillrika giftigheter om kvinnan. Inte därför att lusten fattas. Hur civiliserade vi än ska' låtsas vara finns det nog män här som med välbehag och sympati höra berättas att i Korea få kvinnorna inte visa sig ute om dagen, först när mörkret faller på stör hon mannen mindre genom att befolka gatorna. Hon är mannens lydiga slavinna som inte får titta ned på gatan utan hans tillåtelse. hon är hans arbetshjon och ett verktyg för hans nöien, som inte ens har något eget frunamn. Som barn ägde hon ett tilltalsamn men det går hon miste om när hon gifter sig.

Det skulle smaka vissa herrar att ha det likadant inrättat här, eller hur. I Indien finns ett folk där en kvinnas födelse hälsas med en förbannelse. Vi äro ju för hyvsade att bära oss åt på det viset men hörde ni hur applåderna på det där mötet smattrade när en talare förklarade att så djupt har Sverige dock inte sjunkit att det fått en kvinnlig minister som Danmark — ja då förstod ni att det kan finnas rashat mellan könen också. Jag för min del har svårt att motse kvinnans ökade inflytande med något av samma skräck varmed man förr hälsade hunnernas intåg. Det är i alla händelser en mycket söt Attila som kommer. Och när man upplevat världskrigets gräsligheter börjar man fatta den tanke som ligger bakom den japanska plägseden att fadern åt den blivande bruden överlämnade ett svärd innan hon skiljdes från fadernehemmet. Kvinnan kan verkligen behöva ett vapen emot mannen och alla de galenskapen han beöar. Värre än han har totat till exempelvis den sociala frågan skulle hon i alla händelser inte kunna göra det. Och då man ser en av kvinnarörelsens representanter försynt. outröttlig, genomklok samt begåvad med en rik portion gott humör — som hon sannerligen behöver — utöva sin gärning och jämför henne med någon av dessa "folk man talar om" som behängda med ordnar både fram och bak pösa på officiella tillställningar där de ofta påminna om ballongen som stiger på grund av sin egen tomhet — då undrar man om det ändå inte av männen fuskats litet med maktens tärningskast.

Ni vill låta nåskina att äktenskapet för kvinnan är liktydigt med den legitimerade lättjan. Åsikten är vulgär men hos somliga män outröttlig och att den är gammal minns man från sägan om stubben och gumman som gjorde arbetsbyte. Och hur det då gick för den annars så kavata mannen minns ni kanske. Förresten om kvinnan försöker komma ifrån dessa hemsysslor som rakt inøenting ä, om hon söker bli mannens arbetskamrat då stå herrar Wieth-Knudsen och mota tillbaka henne igen. därför att hemmet får så illa av att hustrun är självförsörjande. Hemma duger hon inte, ute duger hon inte, — frågas vördsam: var skall hon vara då?

Ingen har velat påstå att kvinnan är en ängel, det säger bara Daniel och de andra poeterna när de vilja vara riktigt artiga. Kvinnan känner bäst sina fel, hon kan t. o. m. skämta med sin svaghet för utseendet fastän hon tycker det är att gå för långt när man hos singaleserna anser det opassande för en kvinna att spegla sig förrän den dag då hon skall gifta sig. Hon erkänner att troheten i det moderna äktenskapet kunde vara strängare ehuru det i alla fall inte går så lätt för sig att skiljas som i Nepal i Indien där den hustru som ledsnat på sin man bara lägger en betelnöt under hans huvudkudde och går sin väg, varpå äktenskapet är upplöst. Det finns lyckligtvis inga betelnötter att köpa i våra kryddbodar. Nåja risken vore kanske inte så stor. Hustrun kommer på det hela taget bra överens med sin man och tycker förresten att hela den här kvinnodebatten är lika dum som om höger och vänster hand började gräla med varandra. Det tycka nog vi män också. Kvinnan vår fiende? Som vi kyssa och smeka och skapa nya släkten med, vårt livs stora kärlek, vår trofasta vän, vår outröttliga arbetskamrat — vår fiende? Ah herr professor Wieth-Knudsen ta' tillbaka!

CELESTIN.

Emottager till förräntning

Sparmedel

å depositions-, kapital-, sparkasse- och uppsägningsräkning

Telegr.-adr.: "Götabank".

AKTIEBOLAGET

GÖTEBORGS BANK

Grundad 1848

EGNA FONDER: Kr. 78,750,000: —.

Emottager under bankens garanti &

Notariatavdelningen

kassor, värdehandlingar och förmyndar depositioner

Tel.: "Göteborgs Bank".

V I B E H Ö V A E N N Y S K O L A

ETT ORD TILL FÖRÄLDRARNA I EN BRÄNNANDE FRÅGA.

FÖR VAR DAG SOM GÅR BLIR DET faktum allt mera framträda de att vi leva i gryningen av en ny tid. Om den bär ont eller gott i skölden är ännu för tidigt att avgöra. Men fast står, att med nya tidskeden följa nya värdesättningar och nya uppgifter. En hel del av det, som förr motsvarade tidsbehovet, förefaller nu med ens så föråldrat, utnött och efterblivet.

Det sjuder och jäser på alla områden, reformtanken ligger i luften och den tar sig uttryck endera i missnöje med det bestående eller i djärva nydaningsförsök.

Ett område där tvekampen mellan gammalt och nytt alldeles särskilt synes tillspetsas är skolans. I andra kulturländer har man redan sedan flera år haft klart för sig, att de hittills tillämpade undervisningsmetoderna verkligen äro föråldrade. Den mera ingående kännedom man vunnit beträffande den mänskliga psyken, kräver givetvis också en omläggning av skolor och seminarier mot en mera individuell och mindre enbart intellektuell betoning. Flera nya undervisningsmetoder ha utformats och prövats, varav många med goda positiva resultat.

Bland föregångsmännen på dessa områden kunna bland många andra nämnas: Dr. Decroly i Bryssel, den italienska läkaren dr. Marie Montessori, ledaren av Odenwaldskolan dr. Paul Geheeb, rektor Hermann Tobler vid Hof-Oberkirch, Schweiz, den bekante dr. Steiner och i Jena den danskfödde dr. Petersen; i Schweiz dr. Adolf Ferrière, i England dr. Badly vid Petersfield i Hants samt i Amerika den unga genialiska lärarinnan miss Helen Parkhurst, som utformat Daltonsystemet, vilket i mycket genomsyrat andra reformsträvanden.

Nu äntligen börja vågrörelserna från strömningarna i utlandet på pedagogikens område nå vårt eget land. Föräldrars och även en del pedagogers missnöje med de nuvarande skolornas arbetsplaner och undervisningsmetoder blir allt kraftigare och högljuddare och gör sig allt oftare påmint. Skolbarnens långa arbetstid och stillasittande, ämnesanhopningen, de många och långa hemläxorna, den allt mer urartade tillämpningen av »varningar», examenspluggen, den allmänt inrotade överskattningen av examens betydelse ger anledning till att man med bekymmer frågar sig om detta förhållande verkligen är hållbart i längden. Är det naturligt och nödvändigt, att vårt släkte skall tillbringa sitt barn- och ungdomsliv under trycket av ett mekaniskt, ensidigt intellektuellt betonat undervisningssystem? Allvarligt frågar man sig, om resultaten av skolans undervisning motsvara vad de kosta, och huruvida icke samma eller måhända långt fördelaktigare resultat skulle kunna vinnas med enklare och mera tidsavpassade medel.

Vårt nuvarande skolväsende har tillskapats, så att säga uppifrån och nedåt samt utifrån och inåt, varför det också, i motsats till att utgöra en levande or-

Att det sjuder och jäser kring de pedagogiska frågorna fingo vi livligt erfara vid det möte i skolfrågan, som Sveriges Husmodersföreningars Riksförbund nyligen anordnade i Stockholm. Dess ordf. fru Agnes Palmstierna-Ingelman är själv varmt intresserad av detta aktuella problem och gör här en manande vädjan till föräldrar och målsmän att studera och följa den moderna pedagogikens reformsträvanden. Säkert skall det också glädja Iduns läsekrets att denna artikel av fru Ingelman kommer att följas av flera både i denna och andra frågor, som stå på husmodersrörelsens program — f. o. m. detta nummer ha vi äran räkna fru Ingelman till Iduns medarbetarstab.

ganism med förmåga att smidigt ta form efter tidsförhållandena, blivit stereotyp och oböjligt. Härav följer att det för närvarande förefaller, som om barnen faktiskt vore till för skolkurserna, i stället för att dessa till sin art helt och hållet borde ha anslutits till barnens individuella psyke.



Gustaf Cederström 80 år.

»En 80-åring med en 18-årigs hjärta», har någon sagt om den framstående konstnären och författaren som den 12 april firar sin 80-årsdag i antikens evigt unga huvudstad Rom. Många hälsningar från hemlandet komma den dagen att betyga den tacksamhet och tillgivenhet Sverige hyser för friherre Gustaf Cederström, Karolinernas odödliga konstnär, som de åttio åren till trots har en ynglings spänstighet när det gäller att dra blankt för de idéer han sätter främst och högst. Gustaf Cederström är både en karl för sin hatt och en man för sig och alla både meningsfränder och motståndare önska nog att vi ägde många sådana kärnkarlar som han. Bilden är i dagarna tagen framför Constantins triumfbåge i Rom.

De svenska skolmönstren hämtades ursprungligen från Tyskland. Den forna tyska militaristiska drillen är numera i sitt hemland endast en skugga av sig själv, men i de svenska skolorna sitter den fortfarande orubbad i högsätet. Vår senaste av politiker och pedagoger sammansatta skolkommision i beklaglig avsaknad av föräldrars och läkares sakkunskap frambragte ett dödfött missfoster.

Inom en nära framtid ha vi att motse förslaget i reviderat skick och, som man har anledning förmoda, även denna gång tillkommet utan att vare sig föräldrar, läkare eller det praktiska livets representanter fått tillfälle att göra sina synpunkter gällande i denna våra barns livsfråga.

Det vore ej en dag för tidigt, tyckes det, om barnens målsmän nu ville gå till grunden i denna högaktuella fråga och sökte göra klart för sig allvaret i det nuvarande saken. Skolfrågan får och bör ej längre tillåtas vara en politisk-pedagogisk fråga, utan bör utgöra en hemmens och samhällets egen angelägenhet.

I Danmark, i Grundtvigs land, stå sinena numera öppna för det nya, som rör sig i tiden inom pedagogiken. Där har man till exempel ej varit rädd för att inom offentliga skolor igångsätta praktiska reformförsök, vilka med intresse följas av föräldrarna själva. Man har dock ej gått så långt i reformsträvanden, som man gjort i Österrike, där man genom en regeringsåtgärd brutit med gammal skolslentrian och modigt infört ett omfattande synnerligen intressant nydaningsarbete.

I vårt land plägar allmänheten tyvärr visa en oroväckande undfallenhet då det gäller skolfrågor. Vårt vanliga låtgå-händerna-i-byxfickorna är dock olämpligt, då det är fråga om så pass allvarliga spörsmål som barnens och ungdomens skolundervisning och därmed sammanhängande fostran. Här om någonsin borde vi väl vakna till besinning, innan det är för sent. Vågar man hoppas, att då skolförslaget kommer att framläggas, det svenska folket skall vara nog moget för att kunna möta det med en saklig och vederhäftig kritik, eller skola våra barn i fortsättningen generationer framåt bli offer för ett otidsenligt skolsystem?

Man har alla skäl att önska, att de nya skolyper vi se fram emot, utgjorde frukten av ett nära samarbete mellan hemmens och skolans representanter och ej bleve en arbetsprodukt av en ensidigt sammansatt kommission.

För att nå dit hän kräves emellertid upplysning och åter upplysning angående moderna reformsträvanden inom skolvärlden, såväl här som i utlandet, samt från föräldrarnas sida en uppriktig vilja — att vilja någonting i dessa avseenden.

Agnes Palmstierna-Ingelman



H. E. EKSTRÖMS JÄSTMJÖL



NAIMA WIFSTRANDS DEBUT

OPERETT-PRIMADONNAN PÅ TALSCENEN I ITALIENAREN NICCODEMIS »SKUGGAN».

DET HAR DRÖJT LÄNGE, INNAN den naturliga utvecklingslagen fört, Naima Wifstrand till talscenen. Alltför länge, i betraktande av scenens eget intresse. Alltför länge även när det gäller henne själv. Ty hur det nu är, så präglar varje yrke sin man — och kanske ännu mer sin kvinna.

Fru Wifstrand hade valt årets skämtsammaste dag för sin så kallade debut på Svenska teatern. Vehikeln, som skulle förmedla hennes nya förhållande till publiken var en italiensk tragisk komedi i tre akter, med handling från fransk miljö, allt annat än skämtsamt förresten. Författaren Dario Niccodemi är en av dem, vars namn man under de senaste åren ofta sett på teaterrepertoarerna, denna gång heter stycket »Skuggan».

En kvinna, som ännu är ung, har drabbats av en hysterisk förlamning. Hon kan inte röra sina händer, armar, ben. Hennes länstol är hela hennes värld. Det har varit en sex år lång daglig prövning icke blott för fru Berthe själv, utan kanske ännu mer för hennes man, Gérard Tregnier, målaren, för vilken allt går väl i händer. Denna prövning ha de till synes burit tillsammans. Visserligen bor han långt på andra sidan den stora staden i sin ateljé medan hon har hos sig sin sjuksköterska, men han kan icke nog ofta se till henne, nog högt beundra och beklaga henne för hennes lidande och tålmod, och nog ömt försäkra henne att hon äger hans kärlek. Hon å sin sida åter har sin glädje i att innerligt och ofta upprepa för honom, att hon räknar sig själv som en quantité négligable, och att hon ger honom rätt att räkna henne som en sådan, gå ut i världen, känna sig obunden, leva sitt liv efter sitt eget sinne.

Och så med ens blir hon frisk, till förvåning för alla, t. o. m. doktorn. De livlösa händerna börja leva igen, hon stiger på sina fötter, hon sträcker ut armarna mot livet. Ack, livet är en uppdragen motor, som går fram av sin egen kraft, som fungerar lika automatiskt och konsekvent som ebb och flod, sol och måne. Det väntar icke, låter sig ej rubbas ur sin utstakade gång för en människas skull! Under de sex åren har mannen träffat och älskat en annan kvinna, byggt sig ett nytt hem. Han har räknat med att vägen är ändlös mellan rullstolen, där hans hustru sitter fjättrad och ateljén, där han gömmer sin älskarinna och sitt barn. Han har också räknat med, att Berthe varit ärlig, när hon gett honom hans frihet. Men den som räknar med synbara världen räknar alltid fel. Gérard har räknat fel. En dag kommer Berthe till ateljén, överraskar honom, förstår hans hemlighet. Verkligheten visar nu huru de två bedragit sig själva och varandra. Det är inte sant, att hon resignerat. Det är inte sant, att han älskar henne över allting. De ha bara bedragit sig själva och varandra, ty annars hade de ej orkat bära den stora olyckan.

Stormiga scener. Meningslösa förebräelser. Ändamålslösa anklagelser. Kanske framför allt onödigt många hårda ord. Och så blir det som det skall vara: den som livet rutschat förbi, blir kvar på vägen. Lidandet har gjort Berthe ädel, givit hen-



Naima Wifstrand och Hugo Björne.
Foto: Almborg & Preinitz.

ne en upphöjd syn på tingen. Det dubbla lidandet gör henne vis. Hon resignerar, besluter sig för att som ett vänligt träd giva skymmande skugga åt sin mans nya lycka.

Stycket är mer italienskt än franskt, det är mycket melodramatiskt och inbjuder till

Idun anordnar hushållskurs per radio.



En nyhet som helt säkert kommer att omfattas med intresse av vår kvinnliga läsekrets är att Idun tagit initiativet till en hushållskurs pr radio. Varje tisdag kl. 9.15—9.45 e. m. få Sveriges husmödrar tillfälle att avlyssna de goda råd som skolkökslärarinnan vid Ahlinska skolan fröken Vivian Rooth ger damerna och som genom benägen medverkan av Radiotjänst utsändas från Stockholm landet runt. Den första utsändningen ägde rum tisdagen den 7 d:s då fröken Rooth efter ett litet presenterande företal redogjorde för hur ett påskbord lämpligen bör dukas och efter dessa aktuella anvisningar meddelade en del lämpliga recept för veckans matsedel samt redogjorde för de mera invecklade rätternas beredning.

attityder, gester och rullande ord. Berthes gestalt fyller det från början till slut.

Ännu mer fyllde Naima Wifstrand scenen. Hennes medspelare befunno sig under hela tiden på ett andra hands plan och stego ej fram därifrån. Om gästspelets idé skall vara att framhäva en rollinnehavare framom de andra, så voro författaren, teaterledaren, regissören och skådespelarna tydligen denna gång ovanligt ense. I alla fall finnes ju i stycket andra, till och med betydande uppgifter. Hugo Björne är en försynt och sympatisk skådespelare, men hans figurer bli alltför lika varandra. När vi efteråt tänka på dem, kunna vi knappt skilja dem åt. Fröken Märtha Ekström var säker utan att vara utpräglad, vacker utan att vara tilldragande, och färdig utan att vara bra. Herr Funkquist har ett sympatiskt sätt att spela. Det han icke kan, blir åtminstone inte till negation av hans avsikter.

Fru Wifstrand började briljant. Den orörliga gestalten och det rörliga ansiktet gav djup och innerlighet åt gestalten. Man kände med denna kvinna, som förgrämts av sitt lidande ända därefter att hon själv trodde på resignationen. Även uppvaknandet till livet gjorde skådespelerskan vackert och naturligt. Den ihållande applåd, som följde efter första akten, bar en äkta hyllnings spontana prägel.

Men i samma proportion som livet begynte sila sig in i Berthes stela och lama muskler, försvann livet från själva gestalten. Det var mycket som man accepterade även i de upprörda scenerna, men det blev något av den italienska teaterns svarta brio över det hela. En del kan givetvis skrivas på styckets räkning. Särskilt när det gäller den hastiga övergången från fysisk och andlig bundenhet till det kraftprov av vitalitet, som andra akten representerar. Här saknade man dessutom en förständig instruktion. Fråga läkarna, om det är möjligt, att en person som i sex år haft förlamade ben — i trots av att ett under kunnat ske — kan agera på så lätta och spänstiga fötter och kan så länge — utan att ens vila sig emellan! Vad hade man förresten inte här givit för en smula realism! Bara ett par skor, som visade att fötterna voro ovana, bara en klädning, som ej så tydligt angivit utrustning för mondan sällskaplig samvaro!

I tredje akten kommo de trötta gester och de latenta själsrörelserna tillbaka och därmed fick fru Wifstrand åter fram något av den mörka mänsklighet, som var det bästa aftonen bjöd.

Debuten blev en succès. Kanske icke så jättstor som man gjorde den till. Men man gick i alla fall hem med den bestämda övertygelsen, att fru Wifstrand kan göra vad som helst, bara hon på sin väg träffar en regissör som förmår utnyttja hennes rika möjligheter. Men det är inte så gott om regissörer i detta annars så bördiga land.

Alma Höderlind



KOBBS specialblandning av Ceylonthéer, märket Zaryana (gul etikett), giver en kraftig, aromatisk, starkt stimulerande dryck. Jämför detta thé med andra i handeln förekommande thé-sorter i samma prisläge och Ni skall genast finna Zaryanathéets överlägsenhet i kvalitet.

SFINXENS OLÖSTA GÅTA

ALLTJÄMT TYSTNAD OCH GÅTFULLHET KRING FREDRIKA BREMERSTATYN.

MÅNGA OPPOSITIONELLA FRÅGOR ha gjorts kring Fredrika Bremerstatyn, men svaren från kommittén ha varit njugga. Man kan heller icke annat begära — att svara på alla mer eller mindre besvärliga och omständliga anmärkningar hör icke en kommitté till — men när ett svar kommer begär man att det skall vara desto mer upplysande. Något högt betyg i det avseendet kan dock knappast ges kommittéordförandens officiella svar i pressen för någon tid sedan. Det var mest ett »goddag yxskaft» och bekräftande av oppositionens upplysningar och minst ett bemötande av gjorda anmärkningar. På den tungt vägrande och betydelsefullaste frågan varför ingen allmän tävlan anordnats om Fredrika Bremerstatyn svarade kommittéordförande med en upplysning, som inte var ny och som redan i oppositionen vederlagts. Man har ej haft råd att anordna en allmän tävlan. Denna invändning hade oppositionen redan böjt sig för, däremot hade den påyrkat ett offentligt upprop till konstnärerna, en åtgärd, som intet kostar. Varför denna icke vidtagits, även fastän den icke ut-

lovats, därpå är det oppositionen vill ha svar.

Och mer än så. Den ber även om svar huruvida det nu av kommittén fattade beslutet inte kunde gå tillbaka och en fri tävlan utlysas. Detta är en fråga som det, i betraktande av den kraftiga oppositionen från bidragsgivarna, vore i hög grad förvånansvärt om den icke upptoges till behandling och övervägande inom kommittén. En sådan kommittédiskussion nu efter alla stormar utifrån skulle säkert vara en klok och lycklig fas i den tråkiga historien.

I sitt svar säger kommittéordföranden slutligen att det är konstnärernas ensak om de ha lust att visa sina skisser. Fröken Fridman har inte lust och därmed basta. Naturligtvis är det fröken Fridmans ensak, men i det här fallet skulle man nästan vilja citera något om »den råd lyder är vis.» Fröken Fridman skulle göra sig själv och kommittémajoriteten en tjänst med att öppet och glatt visa sitt verk. Sfinxens roll är varken tacksam eller sympatisk, den inbjuder till så mycket onödigt prat, som inte passar kring Fredrika Bremer. Snart får

man emellertid höra vederbörande myndigheters yttrande om fröken Fridmans staty.

Stockholms stads myndigheter komma förmodligen icke att ta någon befattning alls med monumentet eftersom det lär vara kommittérades mening att söka få statyn rest i Humlegården och som denna hör under statsverket är det byggnadsstyrelsen som har beslutanderätten i det här fallet. I det senare ämbetsverket bekräftar man att så även är fallet och likaså att hänvändelse skett från Fredrika Bremerkommittén med anhållan att få ställa upp statyn i nämnda park. Härpå har kommittén fått uppmaning att snarast möjligt låta förete det förslag som fröken Fridman uppgjort och som kommitténs flertal godkänt. Byggnadsstyrelsen önskar nämligen i god tid se skissen för den händelse den kommer att bli föremål för ändringsförslag.

Av detta framgår att för såväl statens som stadens myndigheter är den Fridmanska statskissen en lika obekant storhet som för alla andra utom kommittén. Sfinxens gåta är ännu olöst.

Till vänster: Carl Eldhs förslag till Fredrika Bremerstaty. — Nertill i mitten: Skulptrisen Anna Petrus har även sysslat med ett förslag till Fredrika Bremerstaty. — Till höger: Ida Thoresens första skiss, som inlämnades till

kommittén. — Ovalen överst i mitten: Ett senare i dagarna komponerat förslag till Fredrika Bremerstaty av Ida Thoresen.



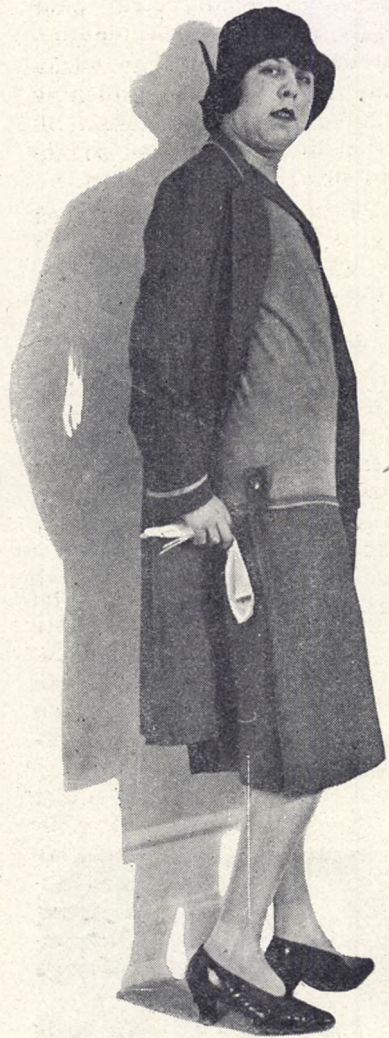
Då det för allmänheten säkert har sitt intresse att se några förslag till Fredrika Bremerstatyn har Idun vänt sig till några konstnärer med begäran att få fotografera deras skisser. Här ses fyra förslag till Fredrika-Bremerstaty, av dessa ha två varit inlämnade till kommittén: Carl Eldhs förslag och Ida Thoresens tidigare skiss.



EN ORÄTTVISA MOT PARISISKORNA

ATT KLÄ SIG PROMENADKORREKT OCH VARDAGS-
DISKRET — EN KONST SOM PARISISKAN FÖRSTAR.

Från vänster: En promenad-
dräkt i brun frisé med tunn
trikåjumpsers. Modell från
Molyneux på N. K:s man-
nekänguppväsning. — En
förtjusande morgontoalett i
fin trikå. — De stora roset-
terna i halsen är en modern
detalj på en jumpsers. — Ty-
piskt parisiskt! Mörkblå kjol
och väst av trikå och blus av
röd fin crêpe de chine.
Modell O'Rossen.



»Å, DET ÄR ALLDELES FÖR PA-
risiskt extravagant för mig, jag måste ha
något enkelt och flärdfritt!»

Hur ofta hör man ej denna anmärk-
ning i en svensk dams mun, allt medan
hon lägger ansiktsdragen i förskräckta, näs-
tan indignerade grimaser vid tanken på
den parisiska flärden. Men varpå denna
hennes mening fotas är svårt att förstå.
Man behöver inte ens ha varit i Paris för
att snart inse hur felaktig de svenska da-
mernas föreställning är om den parisiska
smaken.

Om någon förstår parisiskan just att klä
sig enkelt, diskret och korrekt. I Köpen-
hamn, Berlin, Wien för att inte tala om
London kan man få se häpnadsväckande
fantastiska toaletter både på gatan och
inomhus. Det heter tailor made, men al-
drig har åtminstone undertecknad sett så
få tailor mades och så många olämpliga pro-
menadkostymer — gamla avlagda afton-
klädningar med chiffonärmar icke att för-
glömma! — som på ett år i London. Och
vad amerikanskorna beträffar så har man
sett tillräckligt av dem som Europaturister
och på film för att våga hysa sina tvivel om
smaken i New York och Chicago.

Med parisiskan är det något annat. Hon
är i allmänhet mirakulöst enkelt klädd och
framför allt förstår hon att klä sig lämp-

ligt efter tillfället, vilket icke är det minst
viktiga, när det gäller konsten att klä sig.
Är parisiskan förmögen har hon en mång-
fald toaletter för olika tillfällen, är hon
fattig har hon kanske bara en, men den
är så förnuftigt diskret att hon alltid ser
nätt och klädd ut i den. I vilken stor-
stad i Europa får man se så många räta,
släta tailor mades som just i Paris, så
många korrekta kappor, så många enkla
svarta sidenklädningar? Häri ligger just
hemligheten med parisiskans chic och det
är sannerligen på tiden att legenden om
parisisk extravagans och bjävs blir bragt
ur svenskornas föreställningsvärld. Den
rättvisan äro vi skyldiga Paris. Sedan är
det en annan sak att parisiskorna förstå att
sätta en prick över det enkla i-et, som
ibland är så djärv att svenskorna rygga
tillbaka för den.

Låt oss nu bara se på parisiskan, då
hon gör sin förmiddagsentré på gatan. Man
vill så gärna vara patriotisk och hålla på
sitt eget, men om man skall göra en ärlig
jämförelse mellan den välbärgade stock-
holmskan och den lilla eleganta parisiskan
vid denna entré kommer stockholmskan till
korta. Den senare sätter på sig sin fina

sammetshatt och så den charmanta
sälbisampälsen eller den nobla prome-
naddräkten med pälsbesäts. Och för all
del låt oss icke glömma juvelerna, ringarna,
halssmycket, örhängena, hela juvelskrinet
kort och gott. Så omgjordad träder hon
stolt ut i förmiddagssolens glans. Men pa-
risiskan ser helt annorlunda ut. Hon läm-
nar både sammets hatten och pälsen och
de dyrbara juvelerna hemma och sätter
i stället på sig någonting nästan sportaktigt
enkelt och bekvämt. En liten tunn, fin
ylletrikå — inte den grova, bastanta, som
alltför mycket grasserar hos oss — en
skräddarkorrekt rock och en mjuk filthatt
eller en lätt sportdräkt med jumpsers och
scarf — det är den förnäma parisiskans
förmiddagsdräkt, en lika praktisk och be-
kväm som »riktig» promenadkostym, som
borde tilltala den svenska smaken och som
ger ett i hög grad efterföljansvärt ex-
empel. Och juvelerna — om hon numera
över huvud använder äkta sådan —
sparar den förnäma parisiskan till té-
dags och kvällen, på förmiddagen har
hon inga alls eller bara något enkelt fan-
tasihalsband eller armband. Vilket också
är riktigt. Juvelerna äro till för salongen
och eldsljus, inte för promenader och varu-
husvisiter.

Slut med predikan! Och titta nu på
förmiddagsdräkterna på bilderna. AVE.

KAPPA BLIR ELEGANT
KEMISKT TVÄTTAD
ELLER FÄRGAD HOS
ÖRGRYTE KEMISKA • GÖTEBORG



KRAFTNEDSÄTTNING
efter sjukdom
häves snabbast med **IDOZAN**
Rådfråga Ederläkare. Fås å alla apotek

ARNARULUNGUAQ, DEN MODIGA GRÖNLÄNDSKAN

EN KVINNAS BRAGD UNDER RASMUSSENS POLAREXPEDITION.

UNDER ETT BESÖK I KÖPENHAMN lyckades jag med Knud Rasmussen som tolk få en intervjue med den kvinnliga deltagaren i hans senaste stora färd.

Vid tiden för Arnarulunguaqs födelse hade polareskimåerna ännu ej kommit i förbindelse med vit mans kultur. När hon var 7 år gammal omkom hennes fader, som var en av stammens främsta jägare. Lagen påbjöd att små flickor, som blivit taderlösa, skulle dödas. Hennes folk är utan fruktan för döden, som man anser vida att föredraga framför ett liv i nöd och umbäranden. Barnets moder, som stod det närmast, var den, som skulle hjälpa det från livets nöd till dödens fred.

Arnarulunguaq minns tydligt denna episod och berättar den utan synbar sinnesrörelse. Hon var den yngsta av fyra syskon, och hon visste, att det var hennes mors skyldighet att visa henne vägen ur detta elandiga liv. Hon kände ingen ångest för det, som måste ske, ty hon visste att hennes mor höll av henne. När modern lade en fånglina om hennes hals för att göra sin plikt, fann hon sig i det som en snål liten flicka och hjälpte själv till att lägga linan till rätta.

Hennes tre syskon voro inne i huset för att ta avsked av henne. Då hände något, som man ej räknat med, därför att det annars ej brukar ske mellan dessa hårdföra människor. Hennes bror brast i gråt och ville behålla sin lilla syster. De andra syskonen stämde in, och modern föll samman och förmådde ej fullfölja sin barmhärtighetsåtgärd. Sålunda fick Arnarulunguaq sitt liv till gåva genom sin broders tarar.

Arnarulunguaq skulle jämte sin man och brodern Ajake medfölja på femte Thule-expeditionen. Strax före starten råkade hennes bror ut för en olyckshändelse, som ändade hans liv, och innan expeditionen ännu hade lämnat Grönland, dog också hennes man, Iggiguaq, som var jägare.

Hon blev nu tillfrågad, om hon önskade vända tillbaka. Hon svarade, att medan hennes man levde, hade expeditionen behövt dem; nu ville hon följa med på denna resa med alla dess strapatser för att glömma sin förlust.

Arnarulunguaqs uppgift under expeditionen var först och främst att sköta om deltagarnas klädespersedlar och hundarnas tassar, vilket var av stor vikt för expeditionens lyckliga genomförande. Hennes namn betyder översatt från grönländska, Den Lilla Kvinnoavelsen och det är mycket betecknande för hennes insats i den beundransvärda bragd, som med hennes hjälp utfördes i de arktiska områdena »norr om människor.» Om dagarna gjorde hon en mans arbete, var tålig och uthållig, fordrade intet för egen del, tänkte ej ens på sig själv. När man slagit läger för natten, snöhyddan var uppbyggd och männen fingo slå sig till ro, tände hon lugnt och självfallet tranlampan och lagade maten, som visserligen var rätt enformig men — enligt Rasmussens utsago — smakade förträffligt tack vare det vänliga leende, med vilket den serverades.

Under stora släddresan, tvärs över hela Kanada och Alaska till Sibiriens kust som

En hjältemodig kvinna, den enda som tillryggalagt Nordvästpassagen med hundsläde är den grönländska varom vår korrespondent här berättar.

tog ett och ett halvt år, voro hon och jägaren Miteq Knud Rasmussens enda följesjägare. Hon var redan då smittad av den sjukdom, tuberkulos, som blev hennes mans död, men ingen visste om det. Först när expeditionen var slutförd, bröt den emellertid ut, och när hon med en av Hudson-Baykompaniets båtar for från Nome till Seattle, visste man, att det var fara å färde.

När jag frågar henne, om det var svårt och besvarligt under färden, svarar hon, att det var svårt tre gånger. Det är betecknande, att hon ej ett ögonblick tänker på resans många och hårda strapatser.

Dessa tre svåra situationer äro följande.

Knud Rasmussen fick en gång en lång träflisa djupt in i ena tummen. Det var omöjligt att få ut den. Det blev inflammation och blodförgiftning. Leibern var mycket hög, och man truktade det värsta. När dagsresan var slut, måste Miteq gå på jakt, ty matförrådet var slut. Knud Rasmussen låg utsträckt på en hundsläde och orkade knappt resa sig.

Att bygga en snöhydda är egentligen ett drygt mansarbete, som kvinnorna aldrig befalla sig med, men det blev Arnarulunguaqs lott denna gång. Hon skar på vanligt sätt ut stora snoblock och lyckades åstadkomma en boning för natten, där hon kunde ge Knud Rasmussen den vård, han behövde.

Den andra gången, hon tyckte det var svårt, var, när hon behövde en båt för att ta sig över en flod, som gick öppen. Då var Arnarulunguaq djupt bedrövad över, att det fanns människor, som voro så ovänliga, att de kunde neka den hjälp, man inte kunde undvara.

Den svåraste situationen uppstod emellertid en gång, då en man traktade efter Knud Rasmussens liv.

Miteq hade vid ett tillfälle på grund av isbrytning blivit tvungen att lämna hundarna efter sig. De hade blivit omhändertagna av en man, som lovat att vårda dem väl mot betalning, då de hämtades.

När Knud Rasmussen kom för att få dem tillbaka, hade fem av dem svultit ihjäl, och de övriga voro så magra, att man måste ligga stilla några veckor, för att de skulle få äta upp sig. Detta hundspann var av stor vikt för fortsättningen av resan, och Knud Rasmussen blev vred på mannen, som vanvårdat dem och sade honom det rätt häftigt. Mannen blev mycket upprörd av denna tillrättavisning, trodde att Knud Rasmussen var en farlig fiende och beslöt att ta hans liv.

Knud Rasmussen bodde i ett av Hudson-Baykompaniets hus. En dag, när han låg och sov på en brits, kom mannen in. Miteq och Arnarulunguaq, som satt och sydde, voro också inne. Mannen började plötsligen att skälva av vrede. De båda, som sågo det, visste, vad det betydde. Det var hos polareskimåerna början till en sorts bärsär-

karaseri, som alltid föregår ett våldsdåd. Miteq gick ut för att hämta hjälp i ett närbeläget hus. Knud Rasmussen visste intet om den fara, som hotade. Arnarulunguaq vågade ej göra en rörelse för att väcka honom. Då skulle han säkert bli anfallen av den rasande mannen, innan han hunnit bli fullt vaken. Men man anfaller ej en sovande man, och det blev intet den dagen.

Följande dag skulle Knud Rasmussen gå till ett närbeläget hus. Det var 40° C., men han brydde sig ej om att ta på skinnkläderna för denna korta vägsträcka utan gick i sina stickade ylleunderkläder. Då han gått en bit, kommer hans fiende ut ur sitt hus, följd av sin kvinna, som var ovanligt storväxt och av obehagligt utseende. Knud Rasmussen visste nu, vad som komma skulle. Det gick ej an att vända om och springa. Då hade han förspilt sin chans till öppen strid och kunde när som helst vänta att få ett knivhugg i ryggen.

Mannen hade sin päls på, och Knud Rasmussen visste, att han bar sin långa kniv gömd i högra armen. Men han visste också, att anfallet skulle ske efter vissa bestämda regler, en välberäknad teknik, och därför riktade han nästan hela sin uppmärksamhet mot kvinnan. Det dödade knivhugget placerades vanligen i högra lungan under armen. Kvinnan brukar därför slå sina armar om halsen på den, som skall tagas av daga och försöka att pressa ned hans huvud. När den angripne lyfter sina armar för att befria sig ur den hemska omfamningen, har mannen gott tillfälle att anbringa ett effektivt knivhugg.

Knud Rasmussen tänkte, att han hade ännu mycket att uträtta här i livet, gick lugnt fram, drog upp sina tröjor och visade, att han var obehärdad. Han sade, att han fann det dumt att strida. Hade de skött hundarna, skulle de ha fått ordentligt betalt. Svälta ihjäl kunde de göra utan hjälp; det ville han ej betala för.

Kvinnan tyckte kanske, att det var rimligt. Hon dröjde i varje fall med att öppna striden. I tjugo minuter kämpade Knud Rasmussen i 40° C. halvklädd och utan vapen och segrade endast tack vare sin sinnesnärvaro. Arnarulunguaq bevittnade genom ett fönster den ojämnna kampen.

Detta var för henne den svåraste stunden under hela färden.

Vad all möda under resan f. ö. angår, är hon fullständigt omedveten om, att hon utfört en alldeles enastående sportbragd, och att hon är alltför anspråkslös för att ett enda ögonblick tänka på, att hon i hög grad underlättat färden för de manliga deltagarna.

När Knud Rasmussen för en tid sedan for ut till Öresundssjukhuset i Köpenhamn, för att till henne överräcka den förtjänstmedalj från kungen, hon så väl förtjänat, ville hon knappt ta emot den stora äran. Hon blev förlägen och sade:

»Jag har endast varit med på denna resa som kvinna och har endast gått i mäns fotspår. Det är de, som bröto vägen, som skola hedras. Därför är det svårt för mig att ta emot denna utmärkelse.»

E. A.



Av alla bakpulver man sett sägs Tomtens vara numro ett



P Å S K E N I D I K T E N

SKALDERNA OM HELGEN, VÄREN OCH HÄXORNAS BLÅKULLAFÄRDER.

"Oh, ljuvligheters ljuvlighet och krona!
De svarta almar vårens psalmer tona,
och droppar lacka
som tyst och lycklig gråt mot jordens mull."

Hur har inte Dalaskalden i dessa ord fångat förvårens väntanster, när en ljum vindfläkt och de första blåsippsknopparna bringa bud om alltings förnyelse, fast träden ännu stå svarta mot blånande skyar. Svarta som kyrkornas sorgkläden, där under passionstidens texter och psalmer den törnekröntes namnlösa kval starkare än eljest stå levande för oss. Förvårens ljusa förnyelsebudskap flyter samman med ångestfull väntan på smärta och ve:

"Så steg med vårens andning
en bölja av sorg mot mitt rum,
Passionsnattens höga blandning
av gråt och mysterium."

(Levertin).

Evigt ung är dessa passionsdagars sorg, och genom sekler har den gripit oss att stan- na inför lidandets mysterium och världsfrälsande kraft:

"Jag ser Guds son i törnekrona.
All världens skuld och min försona
och seklers hopp bli fyllt till slut.
Jag känner djupt, hur i mitt hjärta
"Passionens ros" ett barn av smärta
Sin djupblå blomma vecklar ut."

"Jag hör ett sus av tårepilar,,
En himmelsk vallmo skådar jag.
O vallmo, du, som kvalen söver,
Din lindring väl mitt bröst behöver,
Det anar storm och åskors slag."

(Wirsén).

Men runt omkring oss blommar allt och spirar till nytt liv:

"When daffodils begin to peer
With heigh! the doxy over the dale,
Why, then comes in the sweet of the year."

D A M E R N A S D I S K U S S I O N S K L U B B

Flirten på sjukhusen.

Efter den idealistiska skildringen av "Solstrålen vid sjukbädden" i Iduns spalter baxnade jag vid att på diskussionsklubben se den opposition den väckt från ett par "systerar". Som patient på flera sjukhus och personlig vän med åtskilliga läkare har jag både sett och hört så mycket om sjuksköterskornas flirtighet, att den förefallit mig vara tämligen vanlig. Men detta innebär, så vitt jag kan se så litet något nedsättande för kåren, att det tvärtom skulle kunna betraktas som ett plus. Känna sig inte familjeflickor och societetsfruar smickrade av att ha haft "många trevliga flirter" på baler och badorter? Åtminstone antyda de belåtet antalet för varandra i förhoppning att väcka avund och beundran. En sjuksyster, som är kvinna nog att vilja behaga och att roa, blir i mina och de flesta manliga patienters ögon därigenom bara ännu mera sympatisk. Hennes medvetna eller omedvetna "flirtighet" — ordet naturligtvis taget i fullkomligt oskyldig mening, kan det för övrigt förekomma i annan hos oss? — ger henne ett drag av stark vitalitet, liksom hennes förjusning för roliga historier, som man inte kan berättas för vem som helst. Just så vill vi ha henne och det minskar varken något av helgonglorian kring hennes panna eller vår vördnad för hennes stora, självuppgivande kall.

Aldre officer.

Landsortsfru står vid sitt ord.

Samtidigt som jag förbindligast ber att få tacka alla älskvärda insändare, som i sin välvilja gå så långt, att de önska mig att åter komma på sjukhus, för sköterskornas skull hoppas motsatsen eller förörda ett besök hos professor Gadelius, vill jag endast understryka, att de intryck från flera sjukhus jag sökt skildra i mitt inlägg alltså äro de-

Påskan, försoningsoffret och uppståndelsens stora helg, som sammanfaller med vaknande vår och gammal folketro om häxfärden till Blåkulla, har i melodiska rytmer skildrats av så olika diktare som Karlfeldt, Levertin, Wirsén och Shakespeare.

Medan den himmelska kärleken bringar sitt försoningsoffer till människors frälsning, kämpa också ondskans makter att vinna själarna. När den helga skärtorsdagsnatten sänker sig över jorden, går häxritten vild och skrämmande till Blåkulla, där mörkrets furste väntar sina trogna och de nya själar, dessa mäktat vinna:

"Det är en natt med traneskri,
förbi, förbi
far vindens rappa melodi."

(Karlfeldt).

Omärkt gör ingen färden hem från besöket. Till var och en av häxorna kan deras herre säga:

"Två stora nattfjärilsvingar,
en grubblande fåra av beck,
det är dina ögonringar
och näsrotens brådmogna veck;
på skuldran under särken
du bär som en brännjärnsfläck
och det är mina märken,
i dem är kvinnan mig täck."

Och kanske svarar honom mången som diktens häxa:

"Dig har jag vigt mitt levnadslöpp,
allt se'n jag stod i min mörka knopp.
Genom paltorna ser du mig naken,
svart är min själ och svart min kropp."

Tag mig i famn och städ mig till din
dansa mig yr i din lustgård in.
Jag är en ung och lågande kvinna,
röd är min själ och vitt mitt skinn."

samma och att de delas av alltför många, som på olika håll gjort liknande erfarenhet.

Själv drömde jag en gång som ung flicka att få ägna mig åt sjuksköterskans kall, som — rätt fattat och fyllt — alltså står för mig som det största i livet. Jag har provat det ganska krävande arbetet under elevtiden och sett åtskilligt av dess mödor men vet också vilken oändlig tillfredsställelse det ger att helt glömma sig själv för andra. Det är kanske därför jag känt en viss besvikelse, när jag sett, hur mången missuppfattar kallet. Att sjuksköterskekåren som andra kårer inte kan bestå av ånglar, är en överflödig upplysning. Jag är glad att veta, att det finns de, som bli sina patienters tröst och sol, och för de många sjuklingars skull jag mött, önskar jag bara, att det funnes flera av det slagets systerar.

Landsortsfru.

Ännu ett svar till landsortsfru.

Med anledning av Landsortsfrus reflexioner över vården på sjukhusen, ber jag få påpeka, att det är sjuksköterskebiträdena, ej sjuksköterskorna, som organiserat sig för att införa kortare arbetstid, alltså just de hos vilka Ni funnit vänlighet och "tjänar-sinne".

Av misstag stod det också i mitt förra inlägg sjuksköterskorna i st. f. biträdena, vilket jag här ber att få rätta. Vad som hindrat sjuksköterskorna att organisera sig, har nog ej varit rädslan att förlora det rätta sinnelaget utan snarare vetskapen om, att en sådan sammanslutning, som kunde leda till bättre arbetsvillkor och tryggad ålderdom, också skulle medföra stark ökning i sjukvårdskostnader för allmänheten.

Aldre sjuksköterska.

Men ondskans segerglädje kan ej vara beständigt. Långfredagsundret krossar dess makt och lidandets kalk har inte tömts för-gäves:

"Efter långfredagsnatten in över skumhöljda jorden
Bryter i bländande klarhet påskdagens gryning
fram."

Passionstidens sorgstämning bytes i glädje, uppståndelsens psalmer och sånger om vår och vaknande liv stiga jublande ur tacksamma bröst, såsom det heter i den medeltida hymnen:

"Jubel från alla
himlar må skalla,
djupet och höjden,
dele nu fröjden!
Stormiga tiden
nu är förliden.
Palmen är hunnen,
seger är vunnen."

Strön er åt våren,
blommor i spåren,
gräsmarker sköna
kläden er gröna!

Gören ett Eden
liljor, av heden!

Sången på vinge
lyftad sig svinge,
härligt med renad
cittra förenad!
Allt är fullbordat,
såsom han ordat:
oskadd I haven
Kristus ur graven."

Som ingen annan av årets helger blir påskan på en gång smärtans och glädjens högtid, speglade livets egen väg från lidande till klarhet.

FLEUR.

Skolan och elevernas yttre.

Jag har ej läst fru Catos inlägg, men jag måste säga, att skolan kan och bör ej ställa sig utom och över denna fråga. Själv lärarinna skulle jag kunna anföra många belysande exempel på, att man kan inverka på sina lärjungar även i fråga om klädsel och yttre uppträdande. Det ges så många tillfällen, då man kan komma in på dessa saker. Det är visst inte min mening, att skolan skall bestämma hur lärjungarna skola kläda sig. Sin åsikt om den saken kan man dock med takt och kloket framhålla. Och vad nu puder beträffar, så är min bestämda uppfattning den, att inga elever skulle tillåtas infinna sig i skolan pudrade. Det är skandal, att så sker och mer än sorgligt, att hemmen ha så liten inverkan på sina döttrar och så ringa respekt med sig. Man måste se sanningen i ögonen och erkänna, att skolflickorna i de högre klasserna äro allt annat än vad de borde vara.

Skolans mål är ju icke enbart undervisning utan också uppfostran. I det fallet brista flickskolorna åtskilligt.

Att sådana typer, som Erik Zetterström skildrat i sin bok "Mitt i jassen", verkligen finnas, måste vi medge. Han har tydligen ingående kännedom, och det är just skolflickor, som äro hjältinnor i boken i fråga.

Det vore kanske inte så galet att litet närmare se på den vackra bild, som pryder omslagssidan av Iduns N:o 10. Den visar tydligen en idealisk skolflicka, enkel, frisk och naturlig.

Till sist vill jag säga, att skolan och dess lärare-personal ovillkorligen ha ansvar rörande flickornas fostran, då de ändå ha dem under sin vård så stor del av deras liv. Det är en hederssak att söka, om möjligt, råda bot på det nuvarande eländet.

Annan lärarinna.

Kemisk Tvätt

utföres förstklassigt vid
A.-B. NYABLÅ HÅND

Söder 334 26. Postadress: Liljeholmen. Liljeh. 23.
BUTIKER: Holländaregatan 13, Tel. Norr 46 33; Birger Jarlgatan 7,
Tel. Norr 125 09, Riks Tel. 53 73; Brännkyrkagatan 2, Tel. Sö. 334 39;
Hornsgatan 170, Tel. Sö. 301 35; Anna Walhjält, Skolvägen, Ålfsjö.

Den förnämsta Toilett-tvålen är Ledolintvålen

emedan den gör en fin, narig och ful hy slät och fräsch. Rekommenderas av framstående läkare. Finnes i alla välsorterade affärer.

Tekn. Fabr. Ledolin, Sthlm.

Rt. 26 62.

GREVINNAN DE SAN ESTEBAN DE CAÑONGO, FÖDD FURSTINNA STURDZA FRÅN RUMÄNIEN — SPANSKA
MINISTERNS MAKA.

NÄR EN MÖRKHYAD BETJÄNT slår upp dörren till det spanska ministerparets förnäma salong, stannar jag först lyssnande på tröskeln innan jag går vidare. Ty där inne spelar ett litet ljuslockigt flickbarn fiol med säker stråkföring, Händels »Largho», ackompanjerad av stora syster. Flickorna äro så fördjupade i sitt musicerande att de inte alls lägga märke till den besökande. När de upptäcka sin åhörare skynka de emellertid genast fram och snart befinna vi tre oss i en livlig musikalisk konversation. Jag får veta att ministerparets äldsta dotter, den 16-åriga Lolita, intensivt studerar både komposition och pianospel, medan den 10-åriga Mercedes tydligen håller på att utbilda sig till en liten violinvirtuos och den tredje system, den 14-åriga Margarita studerar teckning och målning.

»Jag tror minsann att intervjun redan är i gång», säger grevinnan de Cañongo då hon vid sitt inträde finner mig konverserande med sina döttrar. Hon ber mig stiga in i sitt solbelysta arbetsrum varifrån man njuter en verkligt kunglig utsikt. På intervjuarens frågor svarar hon med all den älskvardhet som är henne egen, dock med något av diplomatisk reservation, när mitt intresse rör hennes egen person. Desto mindre förbehållsam visar hon sig istället då samtalet kommer in på Spanien, isynnerhet då det gäller den spanska kvinnan. Härvidlag beklagar hon dock att hon själv under de senaste åren ej tillbragt tillräckligt lång tid därnere för att verkligen kunna ge en allsidig bild av den spanska kvinnans liv och hennes ställning i det moderna spanska samhället. »Den spanska kvinnan är framför allt en beundransvärd maka och moder», säger hon, »hennes höga moral är den mur som skyddande omger hemmet och hindrar samhällsupplösande idéer och seders inträngande. På samma gång — trogen katolik som hon är — bevarar hon genom sin starka religiositet hemmets helgd och därigenom även landet från skeptiska inflytelser.» »Men hur har då den konservativa spanska kvinnan tagit emot vår tids feministiska strävanden och emancipation?» frågar jag. »Ja, där har redan gjorts en del landvinningar. Det hör även i Spanien ej längre till undantagen att kvinnor aktivt deltaga i det kommunala livet. Under de senaste åren ha spanska kvinnor på de mest skilda områden förstått att tillvinna sig en plats i solen.» Många ha ägnat sig åt vetenskapliga studier, varvid den spanska högadelns damer föregått med gott exempel. Så ha bl. a. en dotter till hertiginnan de l'Infantado, som är filosofie doktor, gjort sig bemärkt genom sina briljanta akademiska föreläsningar.

Spanien äger i denna stund även talrika verkligen framstående kvinnliga konstnärer. Från Metropolitans tilja tjuas just nu det musikälskande Newyork av Lucrezia Boris underbara sång. Mari Berrientos har ju länge haft anseende som en av världens yppersta koloratursångerskor och Elvira de Hidalgo är en näktergal som slagit sina drillar även på Stockholmsoperan. Bland berömda nu levande spanska pianister må här



Grevinnan de San Esteban de Cañongo.

I den lysande raden av utländska diplomatfruar i Stockholm gäller besöket denna gång spanska ministerns maka, grevinnan de San Esteban de Cañongo — en charmant dam med djupgående kulturella och konstnärliga intressen.

blott nämnas Manuela Ballesteros och Carmencita Perez.

Inom den spanska litteraturen av i dag spelar kvinnorna en framträdande roll. Grevinnan de Cañongo nämner bl. a. Gertrude Gomez Avellaneda, framstående poet och dramaturg, grevinnan de Pardo Bazan, vars realistiska romaner blivit översatta till de flesta kulturspråken, Sofia Casanova, som tilldelats Alphonse XII:s storkors, samt Concha Espina, som nyligen hedrats av sin



Mercedes, målning av hennes mor, grevinnan de Cañongo.

hemstad med att en stor park uppkallats efter henne. Redan i förra århundradets mitt hade Spanien sin Mathilda Wrede i den stora filantropen Concepción Arenal.

Medan vi samtala, äro mina blickar stadda på upptäcktsfärd bland porträtt och andra tavlor som smycka rummets alla väggar. Jag visste förut att grevinnan de Cañongo var mer än en konstens sanne entusiast: hon är även själv en duktig och flitig målarinna. Nu hoppades jag att kunna lista ut vilka alster som här voro hennes egna verk. Ett intressant och vackert porträtt av en äldre man, vars drag förrådde släktskap med värdinnan fångade genast min uppmärksamhet. »Er far inte sant? Och för övrigt Ert verk?» framkastade jag. »Ja, det är verkligen en kopia som jag gjort efter porträtt av en framstående konstnär», medger grevinnan, »men en kopia är ju ingenting att tala om!» I detta sammanhang kan nämnas att grevinnans farfar före 1848 års revolution var regerande furste i Rumänien. Som en följd av de ändrade politiska förhållandena lämnade familjen Sturdza sitt land, för att slå upp bopålar i Frankrike. Ett annat prov av grevinnans konst är en synnerligen lyckad studie i olja av Mercedes, familjens lilla violinist. Arbetsrummet prydes även av flera bilder av medlemmar i ministerns egen familj. Främst lägger man märke till markisinnan de San Carlos de Pedroso, grevens moder, kostymrad som drottning Blanche de Castille med den lille sonen utklädd till Louis, konung av Frankrike. Bilden illustrerar ett tillfälle, då markisinnan som värdinna vid en till Isabella II:s ära given strålände kostymbal i trappuppgången tar emot Spaniens drottning, en hyllning, vilken den kungliga gästen leende besvarade med följande ord: »Hur älskvärdt av mina förfäder att så här träda inför mig!»

Vid sidan av ett porträtt av drottning Isabella med egenhändig dedikation står bilden av grevens äldsta syster, Margarita de Pedroso, vilken som sångerska ställt sin utsökta konst uteslutande i välgörenhetens tjänst. Hon fick ur konungens hand emottaga storkorset av Spanien som medför »excellens»-titeln. På tal om familjen Pedroso komma vi in på det märkliga förhållandet att den spanska kvinnan medför sin ärvda adelstitel in i äktenskapet och att en make som saknar egen adlig titel har rättighet att bära hustruns. Detsamma gäller vissa av maken genom egna sociala eller andra förtjänster förvärvade titlar, såsom exempelvis excellens-titeln. Den spanska kvinnan behåller f. ö. i äktenskapet sitt eget familjenamn.

När man haft förmånen att på tu man hand tillbringa ett par timmar i grevinnan de Cañongo's spirituella sällskap, kan man inte undgå att åter göra den reflexionen att verklig börd oftast predistinerar till enkelhet och anspråkslöshet. Om därtill fogas en sådan fond av personlig värme och älskvardhet som hos spanske ministerns maka, äro alla de verkligen att gratulera, som få tillfälle att göra den ståtliga och charmanta grevinnans bekantskap.

A. Q.

Melins

ORDPUZZLES
I PÅSKHELGEN!

SERIE N:R 1, "PÅSKSERIEN", MED
SEX AKTUELLA ORDPUZZLES
ERHÅLLES I VARJE BOK- OCH
PAPPERSHANDEL. PRIS 75 ÖRE

NYA SERIER
UTKOMMA!

SISTA KVARTETTEN. AV ROLF HILLMAN

GAMLE LÖJTNANT KRANTZ HADE just ute på farstubron sagt adjö till de tre gamla vännerna, som brukade samlas hos honom att spela Haydns kvartetter. Han var vid det bästa lynne, ty de hade spelat »lärkkvartetten», som var hans favoritnummer, och han gnolade på första satsen, när han knogade uppför trappan till sin lilla våning. I den röda hörnsoffan satt fänrik Krantz, gubbens brorson, och rökte en lång kritpipa.

»Å, är den inte härlig, den kvartetten!» utropade gamle löjtnanten. »Den har ta mej tusan ingen lyckats överträffa.»

Fänriken log litet överlägset åt gubbens gammalmodiga musiksmak och svarade: »Jo för all del, stycket är inte dåligt. Men — jag tycker ni börja bli litet gamla att sitta och spela...»

»Gamla! Å vet hut, pojkspoling! Det är ju bara jag, som är över 70, de andra är bara pojkar. Löfen fyllde 60 härom året, och Råberg och Salvin är väl en 68, 69. Och går det inte ihop kanske, när vi spelar? Om vi tar finalerna litet lugnare, vad gör det! Det är så många, som tar dem för fort i stället.»

»Nå nå, ta det inte så hett, kära farbror. Visst går det ihop. Förresten ska ni väl kunna takten, när ni spelat Haydn i 30 år. Men det låter inte rent. Farbror Löf, som spelar första fiol, missar ju sålän. Men... ja, farbror är ju ingen dunge, och det vet man ju, att hörseln inte är så fin, när man är gammal... och fingrarna bli ju litet stela... och förresten... ja, nu måste jag verkligen gå hem. Hälsa faster Charlotte och tack för i dag!»

Och därmed gick fänriken. Gubben hörde porten slå igen och såg honom gå över gården.

Gamle löjtnanten traskade av och an i rummet. Egentligen borde han vara arg. Där kommer den där pojkslyngeln och säger honom nästan rent ut, att han inte kan spela längre! Men han var bara ledsen. Sanningen, som han länge anat, ställdes plötsligen klart framför honom: han var för gammal. Att fingrarna inte ville följa med i löpningarna, det kände han nog, och hörseln... Ja, han hade nog märkt, att de andra grinat till ibland och småskratat, utan att han förstätt orsaken. Men nu visste han det, han hade spelat falskt, fast han inte själv kunnat höra det.

Skulle det bli slut nu för alltid på musikaftnarna? Å, han mindes, när de voro unga! Då spelade de ibland hela natten, och öppnade fönstret i gryningen och läto morgonbrisen fläkt ut pipröken. Sedan brukade de ta en promenad tillsammans och se på soluppgången. Och vanligtvis slutade de med att sjunga »Vakna min lilla» och »Solen g'limmar» utanför mamsell Linds fönster. För henne hade Krantz länge brunnit med en blyg och ej allt för stark låga. Röster na läto inte så klara efter en natts pokulerande och rökande, men det gjorde nu detsamma, ty mamsell Lind vaknade aldrig så tidigt. Med åren hade musikaftnarna slutat allt tidigare, och pokuleringen hade alldeles upphört. Men ännu brukade Krantz någon gång i veckan

En historia om en gammal musikvän, god kamrat och käck officer, som när han inte längre kan locka vällyd ur sitt instrument, frivilligt skiljs därifrån för alltid.

skicka prydligt präntade kort till de tre medspelarna:

Qvartetten kallas till sammanträde hos Krantzen på — dag kl. 6. —

På klockslag infunno de sig i Krantz' anspråkslösa kammare, spelade två kvartetter av Haydn och gingo sedan hem. Ingen hade råd att bjuda på något.

Men nu skulle det bli slut. Vad var det värt att dröja längre med det, han var för länge sedan för gammal. Egentligen skulle han inte vilja röra fiolen vidare, men det vore ju för snopet för vännerna. De måste väl samlas en sista gång och få reda på, hur det hängde ihop.

Krantz tände en ljusstump och satte sig att pränta tre kort: — Qvartetten kallas till sammanträde hos Krantzen i morgon kl. 1. — Det gick ovanligt långsamt att skriva. Kanske det gjordes omsorgsfullare än vanligt, kanske det skymde för ögonen.

Gamle löjtnant Krantz stod litet nervös vid fönstret. Löf och Råberg stodo och väntade på farstubron, det visste han, men Salvin var inte kommen än, fast klockan var 5 minuter över tiden. Något sådant hade väl aldrig inträffat. Nå, där kom han över gården, liten och rund som violoncellen han bar i handen. Rocken var trasig vid den ena fickan, Krantz kunde inte undgå att lägga märke till det. Nu slog det i porten. Löf flåsade i den branta trappan, Råberg släpade fötterna, så det gnäll-



Prins Carl Johan, hertigen av Dalarna, har nyligen avlagt en angenäm vintervisit i sitt hertigdöme.

Foto: Carl Stålberg J:r, Rättvik.

de i trätrappstegen, och Salvin slog just till med sitt gälla tenorskratt, som Råberg döpt till ekorrlinet. De voro nog förvånade att ha kallats samman så snart igen och mitt på förmiddagen. Men när de öppnade dörren, måste de stanna av pur häpnad. Framme vid fönstret stod ett stort smörgåsbord dukat, med fyra snapsglas och en stor plunta, och kring Karl XIV Johans porträtt hängde en grön girland.

»Vad tusan menar bror med det här?»

»Har mamsell Lind blivit medgörligare på gammaldarna?»

»Ta för er bara, så ska jag förklara allt», sade Krantz, och rösten lät så stilla och dämpad, att de andra slutade att skämta. Tyst fyllde han i glaset, och handen darrade, så att han spillde på duken. Så harklade han sig ett tag och sade: »Kära bröder... det är sista gången vi spela tillsammans i dag... och då ville jag likasom fira det på något sätt... Se jag är för gammal... det har ni nog märkt... och spelar inte rent längre... och... ja skål på er!»

Det blev ett ögonblicks häpen tystnad. Så sade Löf något om, att det inte var så farligt med Krantzens fiolspel, och Salvin försökte säga något roligt om falskspelare. Men Krantz märkte, att de snarast generat sökte undvika att tala om, hur han spelade.

På Krantz' förslag spelade de endast »lärkkvartetten». Och när den var slut, kom gamle löjtnantens syster Charlotte in med en bricka konfekt och madera.

»Tack ska ni ha för alla år... och glöm inte gamle Krantz, fast han slutat spela. Skål för kvartetten!»

Löf tackade Krantz, Salvin försökte vara roligt, och Råberg kom sig inte för att säga något.

Krantz stod och såg, hur de gingo över gården med sina instrument. De vände sig om och vinkade. Det brukade de aldrig göra annars.

En stund satt Krantz och såg på sin fiol och smekte den, låste lådan och band fast nyckeln vid handtaget. Han satte sig vid skrivbordet och skrev, långsamt och litet darrande:

— Emedan jag inte kan spela längre, får du här min fiol. Jag hade alltid tänkt, du skulle få den efter min död.

Farbror Christoffer.

Utanpå kuvertet skrev han: Till Fänrik Pontus Krantz.

Därpå öppnade han dörren till köket och sade: »Charlotte, vill du gå till Pontus med det här brevet och fiollådan. Jag är litet trött, ser du...»

Han såg, hur hon tog fiolen och brevet och gick. Men när hon kommit halvvägs utför trappan, måste han öppna dörren och ropa efter henne: »Charlotte, du bär väl fiolen försiktigt!»

Han följde systemen med ögonen, när hon lunkade över gården. I januariskymningen såg hon ut som en skugga, och han kunde inte klart urskilja fiollådan.

När hon var försvunnen, ville Krantz alldeles sjunka samman. Men han rätade på ryggen, snöt sig och mumlade med tjock röst: »Man har väl varit officer!»



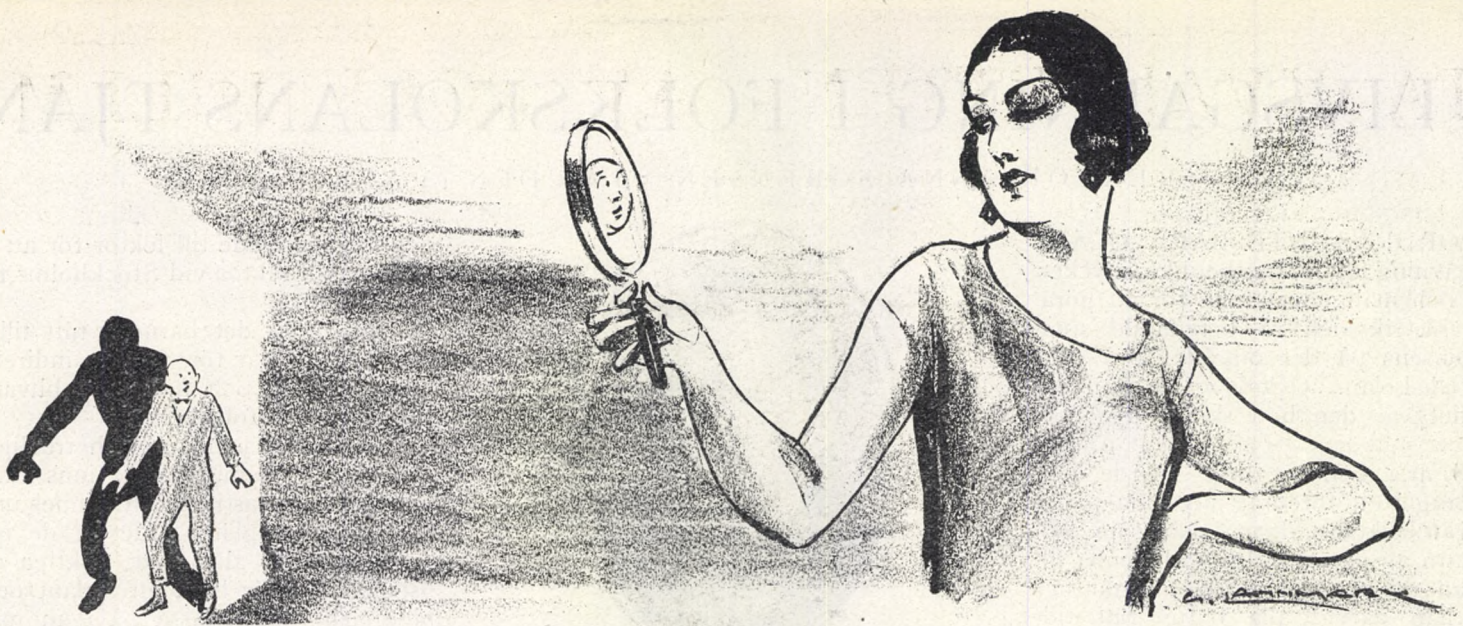
Pröva

Tuppens Zephyr

och Ni köper ingen annan.



VÅRDA BARNEN
med *Syster Ellas*
SALVA, BARNTVÅL och PUDER



VILKA ÄRO MÄNNENS VÄRSTA FEL?

EN GEMEN HÄMND MED LITE SVAR PÅ TAL.

EGENTLIGEN BORDE MAN VARA fridsamt och försonande stämd nu i påsk-tider. Men det är inte vårt fel utan de otäcka studenternas på Stockholms Högskola att de kallade hit professor Wieth—Knudsen just lagom för att dyningarna efter stormen ännu i påskdagarna skola göra sig kännbara. Och dyningarna, de äro nästan värre än stormen.

Det är inte mycket kvar av behagliga egenskaper hos kvinnorna när de synats och behandlats av Wieth—Knudsen ett tag. D. v. s. de små snälla slavinnorna, som rusa efter professorsn tappade blyertspenna och vördsamt överräcka den till honom, de ha professorsn fulla gillande. Dessa kvinnor få gärna finnas till och dem skulle professorsn aldrig anfalla med sina dräpande stridsfanfarer och hiskeliga smädelser. Nej, tacka för det, varför skulle man anfalla de förtryckta och underdåniga? Men när slavinnorna bli uppstudsiga, när de börja pocka på rätt och vett, då känner professorsn det som sin plikt att säga: håll er på mattan! Utom när det gäller hans egna döttrar förstås. Eftersom jag är kvinna lyssnade jag naturligtvis med begärlighet till skvallret, som levererades av en kollega bredvid mig under föredraget och som förtalte att professorsn har fyra döttrar, som gå studievägen. Men så äro de också omåttligt begåvade, hade professorsn berättat. Mina barn är vackra barn, heter det — gud ske lov att professorsn åtminstone har den förtjusande föräldrasvagheten, alltid ett mänskligt drag!

*

Men nu till bevekelsegrunden för följande rader. Den är simpel och låg. Men det är skönt att vara tarvlig ibland. Att få betala med samma mynt. Här ha vi arma kvinnor nu fått över oss massor av inte så värst ridderliga skopor fulla med upplysningar om våra själar och kroppars fel och outhärdligheter. Skola vi längre tiga still och vara såsom de schangtila gentleman? Nej, nu skola vi löga oss i vår tarvlighet en stund och tala om männens fel. Vi skola småaktigt och ilsket syna dem genom förstoringsglas. Det skall bli skönt, övermåttan skönt.

Jag gick till en spirituellt ung fru ur de självförsörjandes led. Vilka äro männens

värsta fel? frågade jag. Hon log, funderade och log igen. Med spjuvern i ögat.

»Jag vet inte precis om männen ha några för sig speciella fel», sade hon. »Jag tycker att de ha ungefär samma fel som vi kvinnor. Åtminstone har inte jag träffat på någon nämnvärd skillnad. Men när det gäller fel hos kvinnor, då heter det genast: ja, se fruntimmer. Aldrig hör man med samma övertygande och dräpande pondus: ja, se karlar. Om männen fela, då äro deras fel allmänmänskliga och synnerligen förnäma fel. Våra äro fruntimmersfel.»

Detta var en ganska elak och uttömmande utredning, som passar bra till inledning.

Nästa intervjuobjekt var en liten riktig husfru, en av dem som gå hemma och pyssla och som ha många goda tillfällen att studera mannen i detalj. Hon tyckte att det var riktigt skönt, när tillfället bjöd henne att få sjunga ut med sina små anmärkningar.

»Det värsta felet hos männen tycker jag är deras gossaktighet», sade hon. »Titta på en karl när han blir sjuk. Genast skall doktorn skickas efter, genast har han fått lunginflammation eller gallsten och genast skall han dö. Termometern är i flitigt bruk och stiger febern till 37,5, ja, då finns det inte mycket hopp om livet för det starka könet.»

Ett annat fel hos männen, som vi fruar reta oss över, är när de sentera klädsel och »agremanger» hos andra kvinnor, men icke för sitt liv vilja se samma utsmyckning av sina egna fruar. Detta fel skall visst vara något mycket smickrande för den egna frun. Åtminstone säger John det. Men nog känns det lite surt ibland, när han beundrar fru Lövgrens shingle, men förbjuder mig att klippa av mina testar, eller när han faller i extas över fröken Edmans korta kjolar, men vill ha mig att se ut som min mormors mor i sedesam långkjortel.

Talet om att männen äro sura med hushållspengar tror jag är överdrivet,» fortsätter den lilla frun vidare. »Jag har sällan träffat på den typen. Skulle emellertid den äkta mannen vara lite snål med pengar till mat och kläder, så finns det intet bättre botemedel än att ta dem med ut på uppköpen. Då visa de en rent förfärande flott-

het. När frun provar en kappa, tar mannen gärna den dyraste och vill hon ha ett par silkesstrumpor, köper han tio par, om han är med henne i affären. Och ha honom i sällskap i speceributiken — köksskåpet blir då fullt av utsöktaste delikatesser.

Men akta er för hans vrede om en knapp någon gång är borta ur hans rock eller han hittar ett dammkorn på byrån. Om detta icke händer mer än en gång om året, så generaliserar han genast: »aldrig finns det då en knapp i mina kläder» och »här måtte ni bestämt aldrig damma» —

Därmed var den lilla hemmafruns lidandes visa i huvudsak slut. Nu gånga vi till den självförsörjande ogifta damen med social pondus och intellektuella intressen.

»Männens värsta och mest osympatiska fel är deras skvallrighet,» avgjorde hon genast och tvärsäkert. »Jag har arbetat med män och jag känner många män, inte minst ur de intellektuella leden. Och de äro veritabla skvallermostrar allihop. Inte en bit bättre än vi fruntimmer. De fästa sig vid och föra omkring småtjavs och äro intresserade av skandaler i en grad, som inte står de förstklassigaste skvallertanter efter.»

Det var en förfärlig salva. Den måste naturligtvis vara orättvis.

Den lilla självförsörjande ton-åringen, hon kan väl ändå inte ha hunnit finna några fel hos männen. Lite mild efterrätt vore nu önskvärd efter alla beska piller. Men hon säger, då vi fråga henne.

»Jo, då, jag retar mig jämt över två fel hos de unga männen. Det ena att de föraktfullt rynka på näsan åt flickan, som går hemma hos mamma och är 'lyxblomma' och genast slå ner på flickan, som studerar och kallar henne för 'odräglig blåstrumpa.' Hur skall man vara till lags? Det andra felet är den där cynismen, som de unga männen lägga sig till med efter sin första misslyckade kärlekshistoria, då de förakta alla kvinnor.»

Ja, detta var bara en liten axplockning. Behöver det sägas att sidor skulle kunna fyllas med männens fel. Men vi vilja visa herrarna att vi åtminstone inte äro så långrandigt pratsamma som de äro på diskussionsmöten. Där kan man sannerligen inte heller tala om »de stummas läger»!

—e.



EKSTRÖMS VANILINSOCKER



EN LIVSGÄRNING I FOLKSKOLANS TJÄNST

REKTOR ANNA SÖRENSEN 50 ÅR DEN 11 APRIL.

DET FORDRAS INTE BARA GLÄNSANDE begåvning utan kanske lika mycket entusiasm och målmedvetenhet för att göra en insats så rik och så betydande som Anna Sörensens på det område, hon valt till sitt: folkskolan. Också visste hon tidigt, att det var den hon skulle viga sitt liv åt.

»Vid 18 år,» berättar hon, »hörde jag Fridtjuv Berg i ett föredrag utveckla paragraf 48 i folkskolestadgan, den som säger, att barn av ekonomiska skäl kunna få sluta skolan tidigare än andra. Varmt utvecklade han därvid alla barns rätt till kunskaper — oavsett föräldrarnas samhällsställning och ekonomi. Det var ord, som grep mig och från den stunden beslöt jag att ägna mitt liv åt folkskolan.»

Anna Sörensen gick så igenom Skara seminarium och fick därpå plats i Örgryte, fortsatte samtidigt sina studier vid Göteborgs högskola och avlade där fil. kand. examen. Hon fick därpå vikariat som seminarieadjunkt, och blev kort därefter ordinarie adjunkt vid Falu seminarium, där hon



Anna Sörensen.

En av skolvärldens främsta kvinnliga krafter, rektor Anna Sörensen, kan på sin femtioårsdag se tillbaka på en rik och betydande verksamhet i sitt kall.

också avancerade till lektor för att 1919 utnämnas till rektor vid Stockholms folkskoleseminarium.

Alltjämt är det barnens rätt till kunskaper hon kämpar för, fast nu indirekt — genom att leda och fostra de blivande lärarinnorna vid folkskolan.

»Något tacksammare och trevligare elevmaterial än seminarister finns inte», utropar hon entusiastiskt och hennes unga ögon lysa av arbetsglädje, »det är de bästa flickor i världen: allvarliga, duktiga och idealistiska. Det är bara ett sådant oerhört arbete man måste lassa på dem med långa kurser och många ämnen.»

Anna Sörensen har varit verksam på olika områden. Hon har nedlagt ett värdefullt arbete i F. K. P. R. och som ledamöter av olika lönekommittéer, i nämnden för förslag till utdelning av statens räntefria studielån, vid redigeringen av Folkskolans läsebok m. m.

Som läroboksförfattare har hon ägnat sitt intresse åt kristendomsundervisningen i

(Forts. sid. 443.)

VÅRBLUSEN. TVÅ TREVLIGA MODELLER ATT SY HEMMA

SÅ HÄR ARS, DÅ SOLEN SLUTAR att hålla sig gömd bakom gråa moln och åter muntert och glatt ser oss rakt in i ansiktet, respektlöst glittrar på våra medfarna vinterhattar och odygdigt speglar sig i våra blankslitna vinterkjolar, gripas vi ofelbart av den längtan att göra oss fina — att få se på — som är ett av vårens säkraste förebud. Vi börja samt och synnerligen att närmare syna våra kläder. Och det första, som förvisas in i skåpens och byrådornas mörkaste gömmor, är väl då våra bastanta yllejumper. Nu plocka vi istället fram allt vad vi ha av ljusa, lätta blusar och sätta oss till att sömma på svala, aptitliga siden- och bomullstygn för att utöka förrådet.

Dagens båda modeller visa ett par trevliga och lättsydda vårblusar.

Modell I är en vanlig skjortblus av det

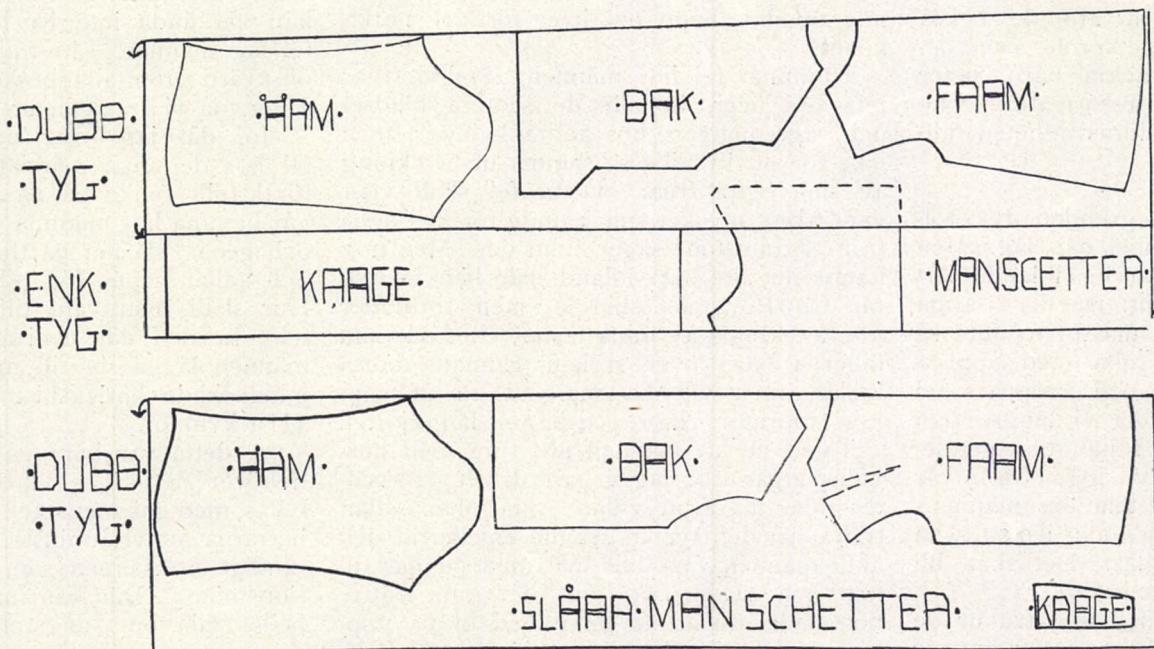
Nu när den lätta promenaddräkten tas fram i vårsolen, kommer blusen åter till heders. Grevinnan Marg. von Schwerin visar därför denna gång två trevliga blusmodeller, som säkert komma hemsömmerskan väl till pass. Mönster rekvideras genom Idun. Pris 1: 50 pr st.

slag, som står sig genom modets alla skiften. Tillklippningen sker efter diagrammet och enligt vanliga regler. Man får icke låta sig förledas av den lockande tanken att tillskärning och provning äro mindre viktiga och kunna avfärdas mera lättvindigt, när det bara gäller en enkel blus, än när det gäller en enkel klädning. Mittmarkeringen (se tidigare nummer av Idun) får på inga villkor underlåtas, och endast den ena sidan får provas in, varpå den andra

noggrant markeras efter den första. Märk särskilt inprovningen på axeln. Den är nästan nödvändig på de moderna raka plaggen, såframt man ej i stället lägger några små veck. Det enda besvärliga på denna blus är de små fickorna med sina uppstående lock, men även de äro överkomliga, om man endast arbetar dem omsorgsfullt. Sätten att sy en ficka äro många, men för amatörsömmerskor är följande försiktiga och säkra metod att rekommendera.

Man markerar med en tråckeltråd fullständigt rakt fickans plats och längd, vilken senare lämpligen göres omkring sju cm. Man tar sedan en lapp, lagom stor att bilda själva innerfickan, markerar på dennas mitt trådrakt upp de sju cm., tråcklar fast lappen på blusen, så att markeringstrådarna komma över varann, och syr runt marke-

(Forts. sid. 443.)



Vid hosta och heshet lägg några stycken
Westlunds Enköpings-Bröstkarameller

i uppkokt vatten eller mjölk och drick och verkan uteblir icke. Askar om 30 öre.

Generalförsäljare: ENKÖPINGSTABLETTER, Örebro.

SVENSKA EVIGHETSBLOCKET

GYRNA SVENSK INDUSTRI!

Hrr Engrossister torde infordra offert. Lämplig reklamartikel för alla.

SVENSKA LÄDERUTSTÄNSNINGSKOMPANIET
RENSGATAN 16, STOCKHOLM.

P Å S K. AV B E N G T A U R E L I U S

"Varför söken I den levande bland de döda?"

KAN LIVET STÄNGAS IN I EN GRAV?

Överstepräster och fariséerna fruktade för den döde Jesus.

Det onda samvetet fruktar döden mest av allt. Pilatus ger befallningen: »Där haven I vakt, gå och skydden graven så gott I kunnen.»

Vi veta huru det gick, när Herrens ängel steg ned vid ljungeldens sken: »Väktarna skälvde av förskräckelse och blevo såsom döda.»

De förmådde icke stänga in livets furte i en grav. Påskpsalmens ord blev besannat:

Fast graven blev förvarad så,
att han därur ej skulle gå,
dock halv ej makt, ej heller vård,
han gick igenom stenen hård.

*

Livet kan ej stängas in i en grav.

Göra vi ej själva det försöket ibland?

Ej sällan sker det genom besinningslös, bitter, otröstlig sorg. Påskberättelsen erinrar oss de sörjande, veklagande kvinnorna vid klippgraven: »Vem skall åt oss vältra bort stenen från gravens dörr?» Allt talade om förlust, ödslighet, förgängelse, död, förintelse. I verkligheten var det endast fråga om spirande liv, kraft och seger. Ty livet, allra minst evighetens liv, kan aldrig stängas inne i en grav.

Människolivet är sådant, att vi på förhand måste bereda oss på dess växlande skickelser. Alltför mycket äro vi böjda att tänka: Det skall gå oss idag som alla dagar. Hälsa och glädje, ljus och frid och lycka, alla livets förmåner skola tillfalla mig och mina kära nu som förr. Och morgondagen — —

Ja, det är just detta med morgondagen, som vi gärna vilja se i rosenskimmer men som också kan ha en mörk skugga i beredskap, en skugga, som oväntat smyger sig in i vårt trygga liv.

Komminister Bengt Aurelius gör här en påskbeträktelse över ämnet liv och död — det är trons och hoppets tillförsikt, som trösterikt tala till oss.

Vi måste alltså i tid, i den goda dagen stålsätta oss gentemot det bittra och plötsliga, som kan komma, vi måste alltid med stadig arm hålla upp en »tryggande sköld mot förgängelsens slag.»

Det är förunderligt hur lätt även de skenbart starkaste människorna fullständigt tappa just sinnesstyrkan inför döden och bären. Män och kvinnor, som annars varit de första att le och glädjas, verka, strida, gå i spetsen även i stora svårigheter. Men här, inför dödsängels glaven, sträcka de genast vapen och hänge sig åt otröstlig förtvivlan. Hur djupt den sitter kan nu vara en annan fråga. Allt nog, vi få aldrig glömma att erinra varandra: Livet, det härliga, friska, kärleksstarka livet, som du med alla dina hjärtefibrer hänger fast vid, inte kan du stänga in det i en grav! Varför söker du den levande bland de döda? Går du som en verklig livsmänniska genom världen, varför ej på förhand tro och hoppas på livets oförstörbara segerkraft. Lyssna till påskhymnerna:

I fromme, vi klagen, vi misströsten I — —

*

Se ej mot bären, det dig batar föga,
borttorka tåren från ditt skumma öga,
Gud läker såren, blicka mot det höga
hän genom molnen.

*

Vi vilja ock gärna stänga in livet genom alla slags fördomar, trångsynthet och andligt högmod.

Vi förlora oss i strider om yttre värden, tvista om eländiga småsaker, göra allt till föremål för våra omsorger utom — det enda nödvändiga. Allt i denna dödens värld synes vilja fånga vårt intresse och vår strävan, men det väsentliga, livet självt, an-

delivet i dess fullhet och rikedom, det ge vi jämt upp så mycket utrymme som klipp-hålan innanför gravens dörr.

Men detta hämnar sig dock förr eller senare. Livets krav gör sig påmint och det skall spränga dessa eländiga fjättrar. De usla väktare som vilja dämna för livet äro dömda till undergång.

Du vaktar ängsligt din kassakista, du vaktar din egen och dina käras hälsa och liv, du vakar ivrigt över alla möjligheter till framgång och vinning, du vaktar med yttersta noggrannhet över ditt rykte och namn bland människor, akta dig blott, att du ej vaktar lika fåfängt som väktarna vid Jesu grav! Livet, ditt evighetsliv, ditt väsens egentliga värde menar du dig också kunna stänga in i glömska eller missaktning. Du dåre, en gång skall du erfara, att dina ängsliga omsorger om det oväsentliga och din likgiltighet för det förblivande kommer till korta.

Evighetslivet, själens djupa livsträngtan, spränger till slut alla stoflets bojar.

Jesus, Livsfursten, gick segrande ur död och grav. Vi tro ej på en död, utan en levande Herre. Vi borde ej avbilda honom blott med törnekronan. Det är den gyllene segerkransen, konungkronan, som rätteligen skall pryda hans änne.

Hjälten fram ur graven går
och på hans segerfana står
uppständelser och livet.

*

Ty lär oss leva, lida
som du och dö din död,
låt oss din hjälp få bida,
i kampen var vårt stöd,
blott den, som delar striden,
skall dela segern, friden
och himlens ro med dig.

När, Herre, du oss väcker
den sista morgonväkt
och du din hand utsträcker
att döma jordens släkt,
ljuvt skall din stämma klinga
och oss det budskap bringa
att ingen död mer är.

K V I N N O R N A U T E I V Ä R L D E N

AV ANN MARGRET HOLMGREN.

MUSSOLINIS LÖFTE TILL DEN INTERNATIONELLA RÖSTRÄTSKONGRESSEN I Rom för två år sedan, att ge Italiens kvinnor kommunal rösträtt, har snöpligen svikits. Antagligen torde detta avkyla den överraskande varma beundran, som kvinnorna ägnade honom på denna kongress.

Ingen trodde väl då, att Spanien skulle bli det latinska förgångslandet. Där ha som bekant kvinnorna — d. v. s. endast ogifta, fränskilda och änkor — fått kommunal rösträtt i fjol tack vare diktatorn och feministen Primo de Rivera. Hur otillfredsställande det än är att den gifta kvinnan således fortfarande är jämställd med barn, så är dock en början till rättvisa gjord.

Den slutliga likställigheten är naturligtvis i dessa som alla andra länder endast en tidsfråga. »Failure is impossible» var den visa Susan Anthonys odödliga hälsning till världens kvinnor.

Japanskorna väcka vår häpnad genom snabbheten i sin utveckling. Redan ha

de, enligt »Equal Rights» inte mindre än 40 tidningar och tidskrifter, som läsas av millioner kvinnor. Sedan undervisningen blivit obligatorisk finns nu blott 1 pr. analfabeter bland kvinnorna. Kvinnornas kunskapsörst, där så väl som på andra håll, är säkraste tecken på utvecklingens fram-marsch.

I Madras protesterade muselmanska kvinnor kraftigt mot en förordning som utesluter muhammedanska flickor från samma obligatoriska skolundervisning som gossar.

Kvinnornas fredsarbete växer litet var stans. I Spanien begär kvinnornas tidning, »Las Subsistencias» att kvinnorna skola ha bestämmanderätt rörande krig. Den stora kvinnounionen har tagit livlig del i Marocofrågan man vill ej längre nöja sig med det mansregemente som uppehåller krig i världen.

I Amerika ha nyligen nio kvinnliga landsorganisationer hållit en veckas freds-

konferens i Washington för att dryfta vad kvinnorna kunna göra för fredssaken. Lika-så kommer ett stort möte att hållas i London 14 mars, under miss Maude Roydens ordförandeskap, angående uppfostran till fred. Framstående skolmän, vetenskapsmän m. fl. skola tala.

I Wien har en märkelig »Aldrig mera krig»-utställning ägt rum. »Nya Vägar» omtalar att utställningen äsyftade att åskådliggöra för barn krigets vansinne. Bl. a. visades två bilder, den ena en mördare som hängdes för sitt brott, den andra en utställning för barn som betecknades som grafisk tabell klarlade krigets kostnader och hur många familjer, som för dessa pengar kunde ha fått behagliga hem med bibliotek, trädgård m. m.

Det är otvivelaktigt säkraste vägen mot avrustningsmålet att i alla länder och på mångahanda sätt inplanta förakt för krig hos barnen. Mödrar och lärare ha helt visst

(Forts. sid. 443.)

Varje dam,
som strävar efter en
vacker hy, bör använda

Abeca-Tvål



PÅHLSSONS
Dessertchoklader
Högfina kvalitéer
Tillverkare: A.-Bol. Carl P. Pålssons
Choklad- och Konfektfabrik, Malmö.

IDUNNS PORTRÄTTGALLERI



HULDA SAMELIUS.
F. Frunck, Stockholm. Änka
efter kyrkoherden i Skog,
Gustaf Samelius.
75 år den 12 april.



HILMA RAMBERG.
Fröken, Klippan. F. d. tele-
grafkommisarie. Verksam
inom Röda Korset och Klip-
pans barnkoloni.
70 år den 20 mars.



JOHANNA BENSON.
F. Wittgren, Hässleholm.
Maka till fabrikören A.
Benson.
70 år den 22 mars.



ANNA GUSTAFSON.
Fru, Örebro. Innehafst char-
kuterifabr., nu ombild. till
A.-B. A. Gustafson, där fru
G. är huvuddelägare.
70 år den 3 april.



MIA LUNDBERG.
F. Romdahl, Rådmanö. Gift
med skådespelaren Alfred
Lundberg. F. d. skådespe-
lerska.
70 år den 11 april.



HULDA WAHLSTRÖM.
Fröken. Stockholm. Före-
ständiginna för Kungsholms
Församlingsbibliotek.
65 år den 9 april.



BERTHA RIETZ.
F. Plate, Ronneby. Maka till
f. d. provinsialläkaren, med.
d:r S. V. Rietz.
65 år den 14 april.



MARIA CERVIN.
F. Cullberg, Halmstad. Maka
till kyrkoherden i Halmstad,
prosten Reinhold Cervin.
60 år den 9 april.



AUGUSTA ALANDER.
F. von Schulzenheim, Stock-
holm. Maka till f. d. över-
ing. John Alander. Förest.
för Bikupan.
55 år den 11 april.



JENNY WALLERSTEDT.
Fröken, Örebro. Förestånd-
arinna för Risbergiska skolan
i Örebro.
55 år den 11 april.



GUNHILD LINDSKOG.
F. Frigell, Lund. Änka efter
lektorn, fil. dr Erik Lindskog.
55 år den 12 april.



ELVIRA HELGESSON.
Fröken, Trälleborg. Anst. i
Trälleborgs stads tjänst. Er-
höll 1923 K. Patriot. Sällsk.
silvermedalj.
50 år den 4 april.



RUTH HOLMQUIST.
F. Carlsson, Dannemora. Ma-
ka till kyrkoherden i Film,
Ossian Holmquist.
50 år den 6 april.



SIGRID ENLUND.
Fröken, Hudiksvall. Förestån-
darinna för Elementarskolan
för flickor, Hudiksvall.
50 år den 7 april.



INGEBORG HAMBERG.
Fröken, Varberg. Förestån-
darinna för Varbergs Elemen-
tarläroverk för flickor.
50 år den 11 april.



MATILDA DEHLIN †.
F. Sjögren, Linköping. Än-
ka efter rektorn C. J. Dehlin
i Vadstena.
* 1838, † den 12 mars.



AUGUSTA WEIBULL †.
F. Frost, Landskrona. Änka
efter godsägaren W. Weibull,
grundare av Weibullsholms
växtförädlingsanstalt.
* 1842, † den 13 mars.



TEKLA GRÖNDAHL †.
F. Waernmark, Östersund.
Änka efter provinsialläkaren
J. F. Gröndahl, Hofverberg.
* 1857, † den 7 mars.



EBBA LINDERÖTH †.
F. Blomberg, Oskarshamn.
Maka till kyrkoherden och
kontraktsposten Gustaf
Linderöth.
* 1861, † den 16 mars.



RUTH FORSGREN †.
F. Lundberg, Uppsala. Änka
efter tullförvaltaren i Oskars-
hamn C. W. Forsgren.
* 1867, † den 6 mars.

Mor får beröm

varje gång hon trakterar de
sina med hembakad Rum-
fordtårta, ty alla känna ge-
nast att den anrättats med

RUMFORD

— det hälsosamma — Bakpulver

DET LYCKLIGASTE PARET I STAN

AV COURTNEY RYLEY COOPER. FRÅN ENGELSKAN AV ELLEN RYDELIUS.

— Nej, inte en enda gång, käraste. Man skulle inte kunna förlora självbehärsksningen tillsammans med dig.

— Hör du, du får inte säga så. För resten är väl huvudsaken, kan jag tro, att man åstadkommit det.

Hon steg upp och gick sakta in i skuggan. Återigen knötos hennes händer omedvetet. Ett uttryck liksom av häftig smärta kom i hennes ögon. John såg det icke, han stirrade in i lågorna och betraktade färgskiftningarna, som kommo och gingo.

— Tio år utan ett gräl. Det är något att vara stolt över, något att skryta med inför dina vänner och...

— Ja, jag antar det.

Det låg något i hennes ton, som förmodade honom att snabbt se upp, att kasta en blick på henne, liksom om hon yttrat en hädelse. Brasans fladdrande sken nådde hennes ansikte och visade de besynnerligt bleka, förvridna dragen, som talade om lidande. Han reste sig till hälften, men hon gjorde en gest åt honom att sitta stilla.

— Var snäll och sitt där, John. Jag har något att säga dig.

— Varför då, käraste. Du ser så...

— Var snäll och låt mig vara. — Hon grep tag i en stolsrygg liksom för att få stöd. — Jag — jag vill säga det så fort som möjligt. Jag tänker resa bort, John. Rösterna var svaga.

Han satt tyst en stund. Slutligen sade han.

— Ja, om du känner, att du måste, fast det vore förstås bättre ur ekonomisk synpunkt, om du väntade litet, men om du verkligen behöver det...

— Jag menar inte så, John. Jag kommer inte igen.

— Inte? Han stirrade på henne på ett häpet sätt en lång stund innan han steg upp. — Varför, Medaine, jag kan inte...

— Jag trodde inte du skulle förstå.

— Inte komma igen? Varför...

— Jag kommer inte tillbaka, upprepade hon, och denna gång hade rösten en viss sträv klang. Vi äro färdiga med varandra.

— Medaine!

— Var snäll, rör mig inte. Hon höll honom tillbaka med en åtbörd. Jag vet vad jag gör, jag är fullkomligt vid sunna vätskor, jag har helt enkelt hållit ut med dig, så länge jag kunnat, och nu går jag min väg. Du har blivit outhärdlig för mig, och då något sådant händer, är det bäst att ge sig i väg. Och därför går jag.

Hon sade det med större kyla än någonsin och med en skärpa, som skar djupt. Det ryckte till omärkligt i Johns fingrar, så vände han sig bort och stod tyst en lång stund. Slutligen vände han åter mot sin stol liksom lättad.

— Du är trött, min skatt. Uttrötad, nervös. Oroa dig inte. Allting blir nog bra. Om du säger mig vad det är för fel, så skola vi nog finna ett sätt att bota det. Det finns ingenting i världen som inte kan botas, förstår du.

— Utom detta. Jag är trött på dig, John. Utledsen på dig.

— Utledsen? Trött? Han vände sig åter

Den i förra numret påbörjade berättelsen om ett äktenskap, där kontrahenterna mitt i sin fullkomliga lycka höllo på att förgås av tråkighet, får här ett lyckligt slut i form av en explosion, som rensar atmosfären.

mot henne. Utledsen på — — Så stod han åter tyst en lång stund. Bry dig inte om mig, min skatt, du är naturligtvis trött. Det är jag också. Vi skola tala om det i morgon.

— Det kommer inte att bli någon morgon, John. Atminstone icke med dig. — Hon skrattade — Tio år äro nog. Jag vill ha någon annan nu.

— Du? — Han var ögonblickligen på fötter, han sträckte ut fingrarna långt och pannan arbetade konvulsiviskt. Du, Medaine!

— Precis som jag sade.

— Är det en man?

— Du tror inte det kunde vara någon annan?

— Men, Medaine — —

— Och har jag din tillåtelse att gå? Det tycktes ligga en liten sarkasm i tonen. Du förstår, jag skulle naturligtvis inte vilja göra något utan din tillåtelse. Jag vill vara ärlig mot dig, förstår du. Du har försörjt mig i tio år. Du har givit mig allt i världen jag bett om, försett mig med så mycket pengar, som någon i mina förhållanden kunde önska sig, och du har verkligen gjort det möjligt för mig att äga så mycket pengar, att jag kunde göra vad jag ville, när den tiden kom, och då borde jag verkligen be om din tillåtelse. Särskilt när det är en annan man inblandad.

— Menar du — det hade kommit kyla i hans röst — att du tänker ta de pengar,

Kring dagens bibelord.

*Utvalda för Idun av prinsessan
Ebba Bernadotte.*

Se Guds Lamm.

Joh. Ev. 1:30

Kristus dog för oss, medan vi ännu voro syndare.

Romare br. 5, 8.

Han var sargad för våra överträdelsers skull och slagen för våra missgärningars skull, näpsten var lagd på Honom, för att vi skulle få frid och genom Hans sår blevo vi helade.

Jes. 53:5.

Han ödmjukade sig och blev lydig intill döden, ja intill döden på korset.

Filipperbr. 2:8.

Och Han har dött för alla, på det att de, som leva, icke mer må leva för sig själva utan leva för Honom, som har dött och uppstått för dem.

2 Kor. br. 5:15.

Kristus har gått in i själva himmelen för att nu träda fram inför Guds ansikte, oss till godo.

Hebr. br. 9:24.

Jesus sade: Jag är uppståndelsen och livet. Den, som tror på mig, han skall leva om han än dör.

Joh. Ev. 11:25.

du sparat som min hustru för att gå till en annan man?

— Jag sade något i den vägen, John. Det är bara ärligt och rättvist att låta dig få veta det.

— Vem är han?

— En vän till dig. Vi behöva inte nämna några namn.

— Inte? — Det var inte längre några pauser mellan John Carringtons ord. Hans vita kinder, de färglösa läpparna, som blevo spöklikt blå i drivvedens sken, de glasartade men ändå lågande ögonen, allt vittnade om att hans självbehärsksning nu tagit slut. — Inte? Behöva vi inte nämna namn! Det säger du, mrs John Carrington, men jag har en annan uppfattning.

— Det är ditt privilegium. Men upplysningen skall inte komma från mig.

— Det väntar jag mig inte. Jag kan ta reda på det själv, utan att förbryllas av de lögner, du tänker berätta för mig. Jag skall ta reda på det.

— Det tror jag nog.

— Jag skall det. John Carrington, den idealiske äkta mannen, rusade förbi sin stol för att ställa sig framför henne med knutna händer och musklerna i hans käkar stodo spända, medan tänderna gnisslade mot varandra. — Oroa dig inte ett ögonblick, hur det skall sluta. Jag skall nog ta reda på det.

— Och sedan? Det hade kommit en besynnerlig glimt i hennes ögon. — När du tagit reda på det? Mord kanske?

— Mord? Han skrattade åt henne. Mord! För din skull? För en kvinna, som inte har mer hederskänsla än hon kan göra vad du gjort? Mord! Knappast! Bara tillfredsställelsen att veta vad slags person, som kan vilja ge sig i lag med en samvetslös kvinna. Ingenting annat.

— Mycket goda ursäkter, John.

— För vad då?

— För brist på tillräckligt mod att stå ansikte mot ansikte med en man, som kunnat stjäla din egen hustru från dig. Du skulle inte ens ha styrka att stå ansikte mot ansikte med honom.

— Inte det. Hans händer arbetade som i en plötslig spasm. När jag anklagar någon, så är det för att han stulit något, förstår du vad jag menar? När jag kämpar med en man, så är det därför att han tagit något från mig, som var värt att äga, och icke befriat mig från ett blekt spöke, en sak som har hängt på mig som en blodigel, som givit efter för mig vid varje krök och vändning bara för att kunna bestjäla mig, någon som varit så ljuv och känslsam, att hon blivit kväljande, som själv inte har mer styrka än att hon tar på allvar vad förste bäste smickrare säger och som är villig att rymma med honom, helt enkelt därför att han berättar henne en massa lögner, som råka komma i hans huvud. Då kämpar han med en tjuv, då han har stulit något, förstår du det.

Och vad dig beträffar, han nickade åt dörren till, så kan du gå när och vart du vill, ju förr, desto bättre. Jag trodde, du var en kvinna, då jag gifte mig med dig.

(Forts. sid. 444.)

Ständigt stigande

försäljning är det bästa beviset för att högsta kvalitet förenas med lägsta pris hos K. F:s margarin, som tillverkas av Kooperativa förbundets margarinfabrik, landets ledande, o. säljes endast i konsumtionsföreningarna landet runt.

S C E N E N S B A R N I

"Jag minns den ljuva tiden" kunna de här damerna gnola när de se dessa minnen från den tid då de första gången stodo framför fotografens kamera. Den platsen äro de nu rätt vana vid, ty vem får så ofta tillfälle att föreviga sin bild som skådespelerskan. Här ses ett antal av scenens berömdheter i barnåren.



Då en drömsk ung dam i en zigenerskas skepnad i operabaletten — nu vår charmanta Pauline Brunius.

Nu är den lilla flickan, som sitter på fotografens fina stol, i vit brodyrklänning och med andäktigt knäppa händer, den stockholmska scenens förtjusande parisiska, fru Alice Eklund.



Precis lik Jessie Wessel av i dag, fastän hon här är på väg till skolan i stället för till teatern och bär en nätt skoluniform.



Tyra Zanderholm som liten flicka med sin bror.



Två prydliga och snälla små systrar hos fotografen. Stina Hedberg (t. h.) med en yngre syster.

B A R N D O M E N S D A ' R



Den här lilla blyga och blida flickan har nu blivit en stor och berömd aktris — det är kanske inte lätt att gissa vem hon är? Låt oss presentera — Tora Teje.



Karin Molander såg lika svenskt blond och solig ut, när hon var en liten flickunge, som nu.



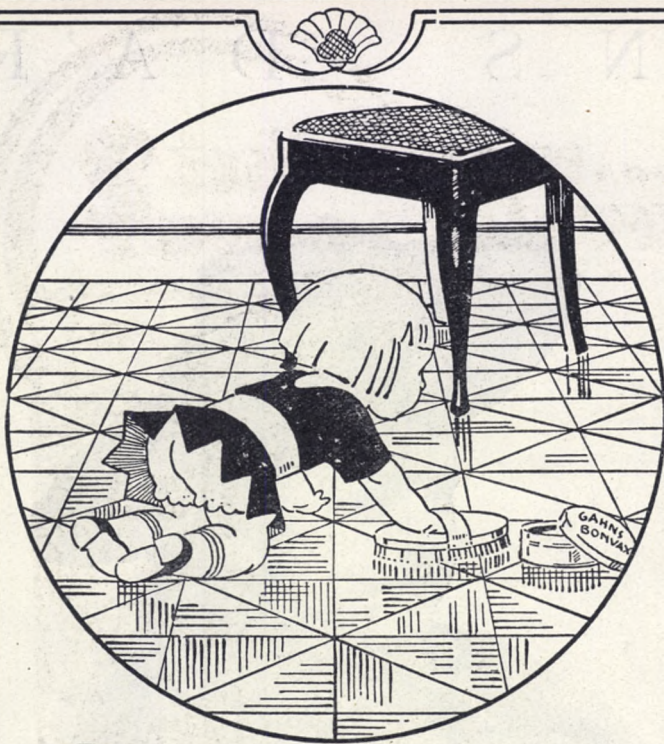
Man kan inte misstaga sig på vem denna lilla skolflicka är — Harriet Bosse känns väl igen?



"Naima med stora gesten," sjunger någon revy-författare. Och redan här hos den lilla piggögda tullan uppställd framför farbror fotografen finns gesten med handen i sidan, som vi känna igen hos operettens och nu även talscenens drottning.



Ja, men hon ser väl festlig ut! Uppsynen, håret, klädningen, fötterna! Det är Emma Meissner!



Ringa arbete

med Gahns Bonvax förlänar
Edra parkettgolv och korkmat-
tor en djup och varaktig glans.



Salon d'Originelle

Damutstyrslar, alltid sista nyheter.
Bragevägen 12, Sthlm. Tel. Norr 26343.
(Hörnet av Odengatan.)
Innehavare: SIGNHILD STENMARK

Stockholms Nya Järnsängsfabrik.

Rekommenderar sina tillverkningar av
Järnsängar, Sängkläder, Ottomaner,
Comfort-soffor, Täcken, Kuddar såsom
varande de bästa i handeln förekom-
mande. Kontor & Utställning: Norr-
landsgatan 16, Stockholm. Telefoner:
7856, 12992, Norr 7181.

PUB



Alla damer måste se vår UTSTÄLLNING

av vårens modeller i Hattar, Dräkter, Kappor
och Klädningar. — Det förnämsta från kontinen-
tens tongivande modecentra är här företrätt på
ett sätt, som ger den bästa möjlighet till över-
blick och urval.

Paul U. Bergström $\frac{A}{B}$

74 Drottninggatan 74



Dagny Lind som under några år varit en po-
polär skådespelerska vid Komeditatern i
Stockholm har i dagarna blivit engagerad till
Lorensbergsteatern i Göteborg.

Iduns översättningstävlan

kan denna gång liksom de föregående
glädja sig åt livlig tillslutning och bland de
många svaren är säkert mer än en värd
ett mention honourable för att nu använda
en term på Coleridges eget språk. Ragnar
af Geijerstam och signaturerna Cosette, N.
F-m, Margareta ha lyckats väl med sina
ganska fria tolkningar. Priset ges emel-
lertid till märket L. L—g, vars både kän-
sliga och formsäkra översättning lyder:

Av yttre glans och skönhet fanns
ej mycket värt att se,
men älskligt vän som vårsolglans
hon kunde mot mig le,
och då jag såg — i ögat låg
en kärlek ljus likt sol på våg.

Men nu är blicken skygg och fjär
mot min, som ber om svar.
Likväl jag ser, det finnes där
en eld, som brinner klar.
Och hennes mulna åsyn är
långt mer än andras sol mig kär.

L. L—g.

Nästa tävlan gäller Verlaines Colloque
sentimental och deltagare i tävlan kun-
na insända översättningar till den 5 april.

Dans le vieux parc solitaire et glacé,
Deux formes ont tout à l'heure passé.

Leurs yeux sont morts et leurs lèvres sont molles
Et l'on entend à peine leurs paroles.

Dans le vieux parc, solitaire et glacé
Deux spectres ont évoqué le passé.

— Te souvent-il de notre extase ancienne?
— Pourquoi voulez-vous donc qu'il m'en souvienne?

— Ton cœur bat-il toujours à mon seul nom?
Toujours vois-tu mon âme en rêve? — Non.

— Ah! les beaux jours de bonheur indicible
Où nous joignons nos bouches! — C'est possible.

— Qu' il était bleu, le ciel, et grand l'espoir!
— L'espoir a fui, vaincu, vers le ciel noir.

Tels ils marchaient dans les avoines folles,
Et la nuit seule entendit leurs paroles.

Iduns byrå och expedition,

Mästersamuelsgatan 45, Stockholm.

Redaktionen: Kl. 9—5 | Expeditionen: ... kl. 9—5
Riks 8660 — Norr 9803 | Norr 1602 — Norr 6147
Red. B. Carlsson kl. 1—3 | Annonskontoret: kl. 9—5
Riks 8660 — Norr 402 | Riks 1646 — Norr 6147

Iduns annonspris:

Pr millimeter enkel spalt:

35 öre efter text. 40 öre | Utländska annonser:
å textside. Bestämd plats 45 öre efter texten, 50 öre
20 % förhöjning. Led. pl. å textside, 20 % förhöj-
ning och Plattsökande 25 öre. för särskilt begärd plats.

Iduns prenumerationspris:

Idun uppl. A. | Idun uppl. B.
Helt år 15:— | Helt år 17: 50
Halvt år 8:— | Halvt år 9:—
Kvartal 4: 25 | Kvartal 4: 75



ENSAMAGENTUR:
LUNDHOLMS PIANOMAGASIN
STOCKHOLM • JAKOBSBERGSGATAN 59.



Barnvagnar

Billigaste priser. Begär vår priskurant.
MALMÖ MARKISFABRIKS
MÖBLERINGS A.-B.
— Malmö —

„Cochlea“.

Pat. reg. n:r 28579. Världens
bästa o. finaste hörapparat. Reg-
lerbar i 10 styrkegrader. Begär
katalog och intyg.
MALMÖ BANDAGEETABLIS-
SEMENT
Försäljare för Stockholm: Major-
skan Junis Petersohn, Rådmanng. 9.

Med hemfärgen

HÄRVAN



kan man färga
Mattgarner
i äkta och liv-
liga nyanser.

Provkartor gratis.

A. W. Herdins Färgverk
Falun.

Vid

Engelska sjukan Bleksot Skrofler

och aptitlöshet hos barn i alla ål-
drar har Emulgon (vitaminrik
fiskolja i förening med Phospho-
Energon och kalk) givit utomor-
dentligt goda resultat. Redan ef-
ter kort tids användning ger sig
en märkbar förbättring tillkänna,
aptit och vikt ökas, sömnen blir
lugn och stärkande.

Under rekonnvalescens och svag-
het försäkrad av klena lungor,
körtelsjukdomar, blodbrist etc. är
en Emulgonkur synnerligen väl-
görande.

Giv Edra barn

EMULGON

Fås på alla apotek i originalfl.
om 200 och 1.000 gr.

Nyckeln till hälsa

är att rensa magen och tarmarna från osunda rester, utdriva urinsyra från kroppen samt upprätta blodet, därmed avlägsnas själva orsaken till illamående och sjukdomar.

En huskur **Frukt-Salt-Samarin** är härtill synnerligen välgörande. Magsyra och huvudvärk försvinnar. Värk i kroppen. Reumatism och Nervsmärtor skingras. Hälsa, krafter och välmående återvinns.

Frukt-Salt-Samarin verkar välgörande på hela organismen och omedelbart upprättande. Pris pr burk kr. 2.50 som räcker till 50 glas Samarin hälsovatten. Säljes å Apotek, i Drog-, Kemikalieaffärer m. fl. ställen.

Cederroths Tekn. Fabrik, Sthlm



VITRUMS FERROL

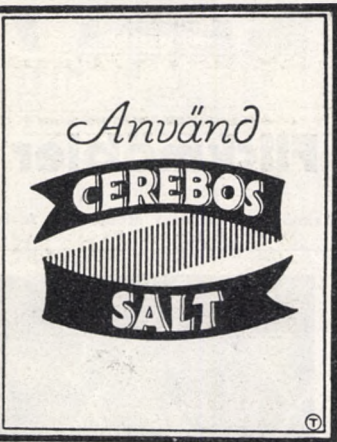
är det kraftigast aptigivande och mest stärkande av alla moderna organiska järnpreparat. Synnerligen lättmält föredrages det av den ömtåligaste mage. Vid blodbrist och svaghet av största verkan. Dess angenäma smak gör att det med lätthet tages av såväl barn som vuxna.

Tillverkas å **APOTEKET VASENS APOTEKSVARUCENTRAL VITRUM, STOCKHOLM**

Originalflaskor om 500 gram. Fås å alla apotek. Nedsatt pris kr. 3.25 pr fl.

Bensintvätta

kostymen vid Saltsjöbadens Kem. tvätt.



Kvinnorna ute i världen.

(Forts. fr. sid. 437.)

inte nog beaktat denna viktiga fråga. De ha i regeln flutit med strömmen helt sorglöst i tro att krig är oundvikligt, outrotligt, om också aldrig så beklagligt.

Schweizaren Pierre Cérésoli, förfäktaren av civil värnplikt har för andra gången organiserat en hjälpexpedition till en by, som delvis förstördes av en lavin. Befolkningen anhöll om hjälp hos Cérésoli, och genast anmälde sig 130 män och kvinnor att frivilligt utföra de svåra rödningsarbetena.

En vacker hyllning till kvinnan omtalas i »Vita Bandet», ett kvinnornas minnesfönster i Liverpools nya domkyrka, där bilder av kvinnor som utmärkt sig på de mest skilda områden äro framställda. Där syns t. ex. drottning Victoria och bredvid henne ångbåtsstäderskan Mary Rogers som gick till botten med det sjunkande fartyget, därför att hon gav sitt livbälte åt en annan. De mest olika slag av nyttig och uppoffrande kvinnoverksamhet representeras på detta ovanliga sätt i det vackert målade fönstret.

En livsgärning i folkskolans tjänst.

(Forts. fr. sid. 436.)

folkskolan och därvid arbetat för en del av de tankar rörande detta ämne, som tagit sig uttryck i den nya undervisningsplanen, t. ex. kyrkohistoriens och missionshistoriens upptagande som moment i kristendomsundervisningen. Hon uttrycker också sin glädje över den omläggning av kristendomsundervisningen, som skett. »Den största av undervisningsplanens förtjänster i detta avseende är i min tanke att kristendomen inte längre framställs som en lära utan som historisk verklighet, som barnen skola föras in i. Det är inte längre satser och formler som bli huvudsaken utan Kristusgestalten. Denna historiska kristendomsundervisning ger också lärarna mer personlig frihet. Nu kan var och en med okränkt samvete undervisa i kristendoms-kunskap, även om han icke har andra religiösa resurser än allvar och pietet.»

En annan idé, som städse intresserat rektor Sörensen är folkskolan som bottenkola. »Det är bara så sorgligt», yttrar hon, »att striden förts med så mycken bitterhet. Även om man under sådana förhållanden har möjlighet att driva den igenom, är det ingen seger för bottenkolans stora idé. Då vore det bättre att arbeta på långsikt och på övertygelsens väg vinna de nuvarande motståndarna. Villkoret är att klyftan mellan de olika lärarkategorierna minskas. Borde vi inte hålla samman i ädel stråvan att i vårt arbete ge det bästa av oss själva?»

Att i sitt arbete ge det bästa av sig själv, det har varit och är Anna Sörensens motto, och som få har hon lyckats att i gärning förverkliga det. E. M.

Vårblusen.

(Forts. fr. sid. 436.)

ringen med fint spetsade hörn. Den övre sömmen stickas på maskin, den undre hand-sys med fina träckelstyg. Man klipper nu upp fickan och vänder in den, sprättar försiktigt upp träcklingen i underkanten, sticker in det i förväg färdigsydd ficklocket, träcklar till och sticker fast det från avigan.

Modell II kompliceras icke av några besvärliga fickor, men har en annan liten finness, isättningen. Om man tar denna av

...men vilket av de många?



Dyrbara misstag

vid inköp göras tyvärr ofta. Köp därför aldrig en vara, förrän Ni övertygat Eder om att Ni erhåller full valuta.

Anställ en jämförelse mellan vilket hårvatten som helst av de många, som finnas, och Doktor Dralle's Birkenwasser:

Jämför priserna!

Jämför flaskornas storlek!

Jämför kvalitén,

d. v. s. resultatet efter användandet!

Efter en sådan jämförelse måste även Ni bliva övertygad om att det ej finnes ett bättre hårmedel, och som samtidigt giver tillnärmelsevis så stor valuta för priset.

Kasta ej bort pengar

och köp något annat, när det bästa i detta fall är det billigaste, nämligen

Dr. Dralles Birkenwasser

Pris pr 1/1 Kr. 3:50. 1/2 flaska Kr. 2:25.

PARFUMERIE GEORG DRALLE, STOCKHOLM.

NYHETER I

HATTAR

FÖR VÅREN

EDMAN & ANDERSONS

MODESALONGER

3 GREVTUREGATAN 3

STOCKHOLM

No. 4711

Myril

Tand-Crème

förhindrar
bildandet av tandsten.

50 öre pr tub.

samma tyg som blusen, är den lätt gjord. Man klipper ett rakt stycke av önskad storlek, och sedan blusen är provad och färdigmarkerad, lägger man på den lösa biten, räta mot räta, och träcklar fast den längs mittmarkeringen. Därpå sticker man på maskin på ömse sidor om markeringsstråden och spetsar fint längs nere. Man klipper så upp mitt i; på tyg som rispar sig, är det bäst att genast kasta. Sedan vänder man in biten och träcklar till i kanten med små stygn. Isättningen kan markeras genom en hålsöm eller endast genom att brodera med silke i blusens färg. Meningen med den långa, smala kragen är att den skall kunna knytas till högt i halsen.

Det är särskilt glädjande att kunna konstatera hur den sedan någon tid bortglömda crèpe de chinen i vår lovar att återerövra sin ställning som modetyget par preference.

Det lyckligaste paret i stan.

(Forts. fr. sid. 439.)

Jag har under de tio år vi levat samman kommit under fund med att du bara är en ryggradslös, motståndslös, formlös massa mänskligt kitt. Jag väntade icke detta — men jag borde ha vetat, att det skulle komma. Det var det enda möjliga slutet, det enda möjliga — av en person som dig. Motståndskraft? Det har du ingen. Karakterstyrka? Den existerar inte. Rygggradslös! Det är det enda ord, jag kan tänka ut för dig — det enda.

Så tystnade han häpen. En varm, impulsiv liten skepnad stod tätt intill honom med armarna hårt lindade om hans hals, hennes läppar sökte hans och kysste honom om och om igen.

— O John, du är underbar, kom det viskande, helt enkelt underbar. Jag — Han ansträngde sig för att skjuta undan henne, och då han misslyckades, blev han ännu mera häpen. Ty hon talade åter, och orden strömmade fram, ivriga och för-tjusta.

— Det är just vad jag tänkt om dig, John — det som du sade om mig — att du var ryggradslös, utan motståndskraft. Men det är du inte, John. Du är . . .

— Var snäll . . . Han försökte komma loss från henne, men hon höll honom hårt omfamnad, och det låg en plötslig, vädjande lycka i hennes tonfall.

— Jag behöver inte fara nu, John. Min »andre man» har kommit. Förstår du inte, käraste. Min andre man har kommit till mig, den andre mannen jag ville ha.

— Hur? Det var det enda ord han kunde yttra, där han stod och stirrade på henne med armarna hängande utefter sidorna, öppna läppar och ett uttryck av vrede, bedrövelse och undran i förening. De mjuka armarna kramade ännu hårdare om hans hals.

— Kyss mig, John.

— Knappast.

— Men förstår du inte? Jag försökte få dig att säga vad du sade — det var det enda sätt jag kunde tänka ut. Inser du inte det? Jag visste inte något annat sätt i världen att få dig att gräla med mig, att glömma det eviga räknandet till hundra, innan du svarade, att — att, John vill du inte kyssa mig. Jag älskar ingen annan man i världen än dig. Men jag svär det. Ingen i världen, John. Ser du inte det? Jag — jag. — Så kommo tårarna. — Jag kunde inte uthärda det längre.

— Uthärda vad?

— Å, allting, John. Man kan inte uthärda saker och ting ständigt utan salt och peppar. Det är inte naturligt. Det



DUNTÄCKEN MADRASSER

göra sängkammaren
till ett Paradis

J. Svensson & Bourghardt
GÖTEBORG

Täckfabrik Fjäderränseri



En svensk kex och svensk i detta ords bästa bemärkelse är Örebro kex. Framställt av de bästa ingredienser i en fabrik, proper som det finaste kök — en verklig delikatess på varje te- eller kaffebord.

Örebro
KEX



Flickmöbler

Stort lager, billiga priser.

Malmö Markisfabriks Möblerings A.-B.,
Malmö.



C. A. KÅBERGS TAPETAFFÄR
J. V. MODIN

REGERINGSGATAN 13
5137 STOCKHOLM N. 5014

Två Biskopsbiografier

Skarabiskopen

Ernst Jakob Keijser

En herde- och kyrkobild. Av Henrika Scheffer. Med porträtt. Kr. 4:75.

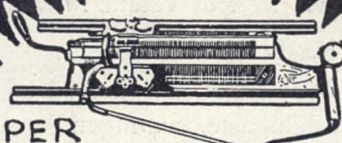
Visbybiskopen

**Knut Henning Gezelius
von Schéele**

Några drag ur hans livsbild av hovpred. J. Norrby. Illustr. Häft. 3:50, inb. 4:50

I alla boklädor.

SVENSKA KYRKANS DIAKONISTYRELSES BOKFÖRLAG



A.-B. PER

**PERSSENS
STICKMASKINER**

överglänsa
alla andra fabrikat.

Svenskt arbete. Svenskt material.

30 års erfarenhet. 20 års garanti.

Säljas på bekväma avbetaln.-villkor till sänkta priser.

A.-B. PER PERSSENS VÄF- och STICKMASKIN

Fack 517. Stockholm 1.

HATTUTSTÄLLNING

pågår f. n. å N. K:s Damhattavdelning, 1 tr.
En rikhaltig exposé av vad som är modernt!

VÅR DRÄKTEN

vårkappan och vårklänningen vänta Eder i stort
urval å avdelningarna, 1 tr. upp.

A.-B. NORDISKA KOMPANIET

För Påsken!

"Påsk-Åsken"

PÅSKMARZIPAN, CHOKLAD
och STANIOL-CHOKLAD

350 gram — Kr. 2:50



Dekorerede ch-
ägg 2:—, 1:—

Chokl.-ägg med
kyckl. 1:10

Chokladbon med
staniollägg —:35

Anka av ch., ny 1:25

Fåglar, nyhet 60 o. 45

Kyckl. 35, 30, 15 öre
m. m. m. m.



PERCY F. LUCK & Co.



Tiden är inne

för alla hus-
mödrar att
tillsa, det
korkmat-
torna och parkettgolven skyddas i
sommarmärmen mot torkning och
sprickor. De ofelbaraste medlen
för bibehållande av vackra glän-
sande ytor äro Wedevågs

**LINOLEUMLACK och
BONVAX**

Förbättrad
ändamålsenlig
sammansättning.

W

WEDEVÅGS BRUKS A.-B.

Tel. Lindesberg 40, 150
Telegramadress: "Bruket"

Eget kontor och nederlag i
Stockholm.



"Ni skall grundligt stärka Edra
nervor och giva dem näring, tag
därför regelbundet under en må-
nads tid

Styrke- och nervnäring

Sanatogen

som är prövat och skriftligt rek-
omenderat av över 24,000 fram-
stående läkare".

Sanatogen som består av renaste
mjölkäggvita och fosfor tillför or-
ganismen ett reservförråd av kraft,
varvid varje för stor förbrukning av
de befintliga kropps- och nervkrafter-
na ersättes.

Erhålles på alla apotek, i färg- &
kemikalieaffärer.

Ett prov och utförlig broschyr om
Sanatogen som stärkande medel för
nervlidande, för kvinnor och barn, vid
bleksot och blodbrist, tuberkulos, mag-
och tarmsjukdomar, sockersjuka, allmän
klenhet m. m., sändes på begäran gra-
tis och franko till var och en.

Ifyll och insänd bifogade kupongen till
Aktiebolaget Sanatogen,
Stockholm. Kungsgat. 59.

Sänd mig gratis och franko:

1) Sanatogen-prov
2) Broschyr om Sanatogen

Namn

Titel

Adress

— det angrep mina nerver, tills jag trodde
jag skulle bli tokig. Jag...

— Vad i all — Han var nu ett rov för
ärlig häpnad. Jag förstår dig inte, kan
inte begripa dig, Medaine. Salt och pep-
par?

— Precis vad jag menar, John. Vill du
inte lägga armarna om mig, John? Hon
tog en hand och lyfte den till sin axel,
där den hängde ett ögonblick och sedan
slappt föll ned. Men han motstod henne,
icke nu som för en sekund sedan. Säg mig,
John, är detta första gången du ansett mig
vara ryggradslös?

Han skakade på huvudet och sade med
tystnad, vad han icke ville säga med ord.
Hon tycktes bli belåten. Hon kysste ho-
nom.

— Och har du inte ofta undrat, varför i
all världen du gifte dig med mig? Har du
inte undrat, om jag verkligen hade nog
gry att gräla med en hantverkare? Jag
tänkte det om dig, undrade hur i all vär-
lden du kunde sköta din affär, hur du
någonsin kunde ha mod att ens avskeda ett
biträde. Du har aldrig visat mod hemma.
Jag försökte reta dig, förarga dig, och
det enda du gjorde var att räkna till hun-
dra.

— Det var vårt avtal. Han sade det
litet knotande.

— Det var just felet, vad som sårade
mig, att du ville hålla på ett så dumt
avtal. John — hon såg snabbt på honom —
har du varit riktigt lycklig under den tid
vi varit gifta?

— Jag? — Han pressade hårt ihop läp-
parna ett ögonblick. Om du vill ha rena
sanningen, nej, det har jag inte.

— Varför?

Åter en paus. Sedan:

— Å, det gör detsamma.

— Men jag vill veta det: är det av sam-
ma skäl som jag icke varit lycklig?

Emedan allting varit likadant, precis den
regelbundna enformigheten med socker,
socker, socker hela tiden och aldrig en
smula bitterljuvt? Är det orsaken, John?
Och jag har varit olycklig, John. Jag har
vetat varje minut vad du tänkt göra. Jag
visste minuten, då du skulle gå hemifrån,
minuten då du skulle telefonera till mig,
minuten då du skulle komma på kvällen och
vad du skulle tala om vid middagsbordet.
Jag visste till punkt och pricka, vad du
skulle säga och göra och hur du skulle
handla. Och John, en kvinna säger kanske,
att hon tycker om det, men det gör hon
inte. Hon vill ha en man, som är snäll
mot henne för det mesta, men som då och
då — nåja, som inte är det. Vi kunna
inte vara övermänniskor, John. Vi äro
inte sådana. Du har kommit punktligt till
middagen i tio år. Jag har inte ens haft
den sinnesrörelsen att få gräla på dig för
att du kom för sent. Jag... Så såg hon på
honom liksom om hon fått en ingivelse.
— John, har du någonsin märkt, hur ett
elektriskt oväder klarar luften? Och hur
kvavt det varit förut? Vi ha aldrig ens
haft tillfälle att veta hur förtjusande, allt
kan vara, då molnen dragit förbi. Vi ha
aldrig haft annat än solsken. — Tills det
bländade oss, så att vi icke kunde se nå-
got.

Sedan tystnade hon plötsligt strålande.
Ett ljus av förståelse hade tänts i John
Carringtons ögon. Det trötta uttrycket
bleknade för att ge vika för ett uttryck,
som Medaine icke sett där på årtal. Lång-
samt lyfte han armarna och omfamnade
hustrun. Han kysste henne långsamt lik-
som en, den där smakar länge på något
ljuvt, som han icke vill avstå från.

Tio år tycktes ha rullat bort, tio blacka,
händelselösa år, som icke hade mer be-



ZETA

ZENITHS NYA SMÖRMARGARIN

ÄR TILL UTSEENDE, SMAK OCH
AROM FULLT JÄMSTÄLLT MED
PRIMA MEJERISMÖR.



Vitare tänder.

Hur millioner fått dem.

Det finns ett sätt att få vitare och re-
nare tänder. Millioner människor använda
det numera. Ni kan numera iakttaga re-
sultatet i vida kretsar. Vill Ni veta hur
man kan få dem?

Bekämpa beläggningen.

Denna metod bekämpar beläggningen
på tänderna — den klabbiga hinna man
kan känna med tungan. Beläggningen
biter sig fast vid tänderna och gör dem
fläckiga och missfärgade. Den
bildar dessutom en mörk hinna
som gör tänderna glanslösa.

Beläggningen kvarhåller även
matrester, som jäsa och bilda
syra. Den håller syran i stän-
dig beröring med tänderna och
försäkrar frätning. Million-
tals sjukdomsfrön frodas däri.
Dessa äro, i förening med
vinsten, den förmästa orsa-
ken till pyorrhé.

Tandläkekonsten känner nu
metoder att effektivt bekämpa
beläggning. Medelst dem dels

upplöses beläggningen, dels avgnides den
utan skada för emaljen.

Overtygande försök hava ådagalagt ef-
fektiviteten av dessa metoder. En ny
tandpasta har framställts, så att envar
dagligen kan draga nytta av dem. Dess
namn är Pepsodent. Framstående tand-
läkare bland alla nationer rekommendera
numera dess användning.

Resultaten visa sig snart.

**Skydda
emaljen!**
Pepsodent upp-
löser tandbeläg-
gning, avlägsnar
den sedan med
ett medel betyd-
ligt mjukare än
emaljen. Använd
aldrig tandmedel
vilkas grova be-
ständsdelar må-
ste döljas med
tvål eller annat
smörjmedel.

Pepsodent mångdubblar även
salivens alkalitet, ävensom dess
stärkelseslösa förmåga. Des-
sa äro naturens stora tande-
skyddande medel i munhålan.

Sänd in kupongen för en 10-
dagers provtub. Lägg märke
till hur rena tänderna kännas
efter dess användning. Iakt-
tag att den klabbiga hinnan har
försvunnit. Se huru tänderna
bliva vitare, allteftersom be-
läggningen försvinner. Klipp
ur kupongen nu.

Pepsodent

Den nya epokgörande tandpastan.

Ett vetenskapligt sammansatt tandmedel, numera föreskrivet av alla framstående tandläkare.

Heltub kr. 1:25.

Dubbeltub kr. 2:25.

10 DAGARS TUB GRATIS

1367

Eneqvist, Holme & Co. A/B, Vasagatan 15-17, Stockholm

Sänd en 10-dagars tub till

Namn:

Adress:

Skriv fullständig adress. Skriv tydligt. Endast en tub till samma familj. Idun 12/4.



Högre glans med mindre arbete!

Om ni skaffat en
korkmatta och vill
ha valuta för pen-
garna så bona mat-
tan regelbundet med
Åtvidabergs
bonvax.

Parkettgolv är ovedersägligen en hem-
mets prydnad. — Mången husmor lever
emellertid i den föreställningen att parkett-
golv äro allt för besvärliga att sköta. —

Detta är emellertid icke fallet — icke numera.
Åtvidabergs nya bonvax, »det bättre bonvaxet»
som är sammansatt efter vetenskapliga metoder,
underlättar arbetet i högsta grad.

Ni skall också finna att Åtvidabergs
Bonvax är lika lämpligt för kork-
mattor som för parkettgolv.

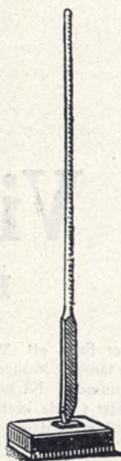
Se här fem fördelar som göra Åtvida-
bergs Bonvax »till det bättre bon-
vaxet»: 1. Polering omedelbart efter
påstrykningen. 2. Högre glans med
mindre arbete. 3. Smutslösande.
4. Drygt i användning. 5. Motstånd-
kraftigt mot väta.

ÅTVIDABERGS BONVAX

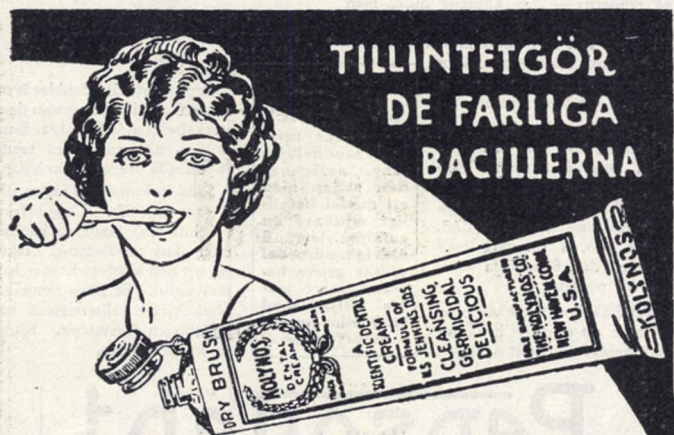
»Det bättre bonvaxet»

Försäljes i burkar om
5, 1/2, 1/4 och 1/8 kg. hos
varje välsorterad färg-
och kemikaliehandlare.

Ni underlättar ar-
betet ytterligare om
Ni begagnar Åtvi-
dabergs bonborste.



Sen



TILLINTETGÖR DE FARLIGA BACILLERNA

Otaliga sjukdomsalstrare leva och frodas i munhåla
och svalg.

KOLYNOS TANDCREAM rengör tänderna full-
komligt, återställer deras naturliga glans, dödar alla
skadliga bakterier och håller munhålan ren och frisk.
Kolynos är enastående effektiv och ekonomisk. En
cm. Kolynos är nog per gång; varje tub räcker till
100 borstningar. Begär alltid Kolynos. Se till, att
Ni får den gula tuben i det gula fodralet.

KOLYNOS

TANDCREAM

tydelse att se tillbaka på än flackheten hos
enförmiga slätter. En mjuk hand rörde
vid hans tinning och dröjde kvar där.

— Vi ha bara varit drivved, John.

Han nickade och kysste henne åter. Så
vände han sig som en blix från henne
och rusade uppför trappan. Undrande
hörde hon honom treva omkring i ett rum
däruppe, smälla med lådor och yttra be-
synnerliga ord i halvhög ton. Ett brum-
mande. Ett till. Ett till. Högre. Så kom
det i ryttande ton, som dock tycktes överfull
av lycka:

— Medaine, var tusan äro mina råsid-
skjortor?

I rummet därnere log Medaine. Det var
leendet hos en kvinna, som kämpat och
vunnit. Hon visste instinktivt, att det icke
var skjortorna, John behövde, att han bara
gav vika för något, han bekämpat i årtal,
han skyndade att göra något, han längtat
att få göra oändligt länge men som för-
nekats honom under trycket av ett system,
som nu lyckligtvis icke längre var något
system. Ty de voro på en nivå nu, en
sannare nivå, den enkla, ärliga naturlig-
hetens basis, där äkta kärlek kunde tri-
vas både i den utsägliga lyckans solsken
och i normala meningskiljaktigheters för-
ädlade stormar. Hon for som en virvel-
vind mot trappan och ropade litet snäsigt
men med en glimt av munterhet i ögonen
— uppåt — Där de alltid varit, till höger
i tredje lådan i klädskalet, bara du ger
dig tid att se efter.

Fem minuter senare kom en person på
visit. När han satte foten på Carringtons
veranda, var det oundvikligt, att han skulle
kasta en blick genom fönstret. Och inne
i vardagsrummet såg han två människor,
som sutto framför en drivvedsbrasa med
huvudena tillsammans och armarna om var-
andras axlar, två strålände älskande, som
betraktade de fladdrande lågorna. Den be-
sökande suckade avundsamt:

— De ha hittat det rätta systemet, tänkte
han för sig själv, medan han ringde. De
äro ta mig katten det lyckligaste äkta par
i staden.

Idun i Muodoslompolo.

Från fjärran bygd i Lappland just på gränsen till
Finland när oss denna vänliga hälsning som vi tack-
samt kvittera med tillönskan om fortsatt framgång
för svensk odling!

Vid invigningen av den nya arbetsstugan i
Muodoslompolo bringas eder en varm hälsning
med tacksamhet för värdefullt bistånd till
grundande av detta fäste för svensk kultur i
en avlägsen gränsbygd.

Malm, Carlgren, Wallmark.

Konsten att tvätta

har, som allt annat, gått från det primitiva mot det
fullkomliga.

Gamla tiders tvättmetod att behandla kläderna med
lut och såpa, att borsta, skrubba och klappa dem
var lika mödosamt för tvätterskan som skadligt för
kläderna. Dessa blevo heller ej utan särskild blek-
ning så vita och vackra som nutidens mera anspråks-
fulla husmödrar fordra.

Att en billigare, enklare och mera effektiv tvätt-
ningsmetod, trots gamla, inrotade fördomar, under
de senaste årtiondena banat sig väg, är främst den
tyska vetenskapens förtjänst.

I Tyskland uppfanns den s. k. Persilmetoden, vil-
ken betecknats av framstående vetenskapsmän som
»alla tiders största framsteg på tvättområdet». Det
tvättmedel, varpå denna metod bygger — Persil —
är, som det heter, självverkande, d. v. s. dess sam-
mansättning och egenskaper göra, att kläderna utan
mödosamt och tidsödande arbete bli fullt rena efter
endast en kort kokning, samtidigt som de genom
tillsats i tvättmedlet av ett för kläderna, enligt ve-
tenskapliga och praktiska prov, absolut ofarligt blek-
medel bli bländande vita och icke gulna efteråt i
klädskalet.

Förklaringen till det lyckade tvättresultatet med

A.-B. FÖRENADE
**PIANO &
ORGEL**
FABRIKER
GÖTEBORG

Våra svenska instrument äro bäst och
i förhållande till kvalitet billigast

MALMSJÖ-BILLBERG
ÖSTLIND & ALMQUIST
GUSTAFSSON & LJUNGVIST
RÄLIN
GÄVLE ORGEL- & PIANOF.

Reinholds Rekordlimpa

Telefoner:

812 97 - - Norr 51 68

Vasa 107 32
STOCKHOLM



Vega är bra
Vega är bäst
Vega är kaffet
som drickes mest.

A.-B. Eric Lindvall,
Elektriska Kafferosterier, Uppsala.

En god vän

har Ni i Chesebrough's Vaseline.
Ha den alltid hemma, den kom-
mer att varje dag bli Er till ovär-
derlig hjälp mot röda och sk-ov-
liga händer, till skydd för hu-
den i stark blåst och sol samt
mot hudlöshet hos små barn.
Den är renast och billigast av
allt. Begär "Tjehsbros" Vaseline
på apotek och hos handlande.

Babyutstyrslar

bästa modeller och kvalitet.
Provkartong från kr. 8.50.

Linneutstyrsel-affären
GREVTUREGATAN 24 B, Sthlm.
Tel. 754 23.

FRÖ

För trädgård och lantbruk,
Blomsterlök, Sättpotatis,
Busk- och Stamf. Rosor, Träd,
Buskar och Slingerväxter, Gød-
selämnen, Redskap, utrotnings-
medel m. m. Rikhaltig, beskri-
vande katalog på begäran.

A/B Nordiska Fröhandeln

Mästersamuelsgatan 45, Stock-
holm C. Tel. 317 25, Norr 142 20.

Radio

Sven Lampa
Stockholm

Riddarhustorget 18
TEL. N.11535 - N.14545

In-och utländska
radiomottagare,
sändare
Radiomateriel
Laboratorium för
apparatjustering
Verkstäder

för specialbeställningar

Micro

Arbetsförmågan
och
arbetslusten
ökas
vid användandet av



Ferrin

Bästa Järnmedel.
Utmärkt stärkande.



EN NY CREME, SOM AVLÄGSNAR
GENERANDE HÄRVÄXT

Behagligare att använda än
depilatorium. Vida att före-
draga framför rakapparater.

Använd aldrig rakapparater, vilka endast förorsaka, att håret växer fortare och tätare för varje gång de användas. Begagna icke heller illaluktande och irriterande depilatorium. En ny, parfymerad, sammetslen creme, som tager bort håret lisom solen smälter snön, har upfunnits. Medan rakapparater och vanligt depilatorium endast borttaga håret ovanpå huden, avlägsnar VEET även håret under huden. VEET är lika lätt att använda som vanlig ansikts-creme. Ni smörjer endast på det i det tillstånd, vari det finnes i tuben, låter det sitta kvar ett par minuter tvättar därefter av det, och håret har försvunnit som genom ett trollslag. Kan erhållas till ett pris av Kr. 4.00 och Kr. 2.25 i alla apotek och parfymaffärer samt hos damfrisörer och materialister i hela landet. Engros Depot för Skandinavien: Madsen & Wivel, Köpenhamn, K.



"Som i en
liten ask..."

har ni med Er ett utmärkt medel mot
hosta och heiset och samtidigt en
upptäckande och stimulerande tablet.
om Ni ständigt är förodd med

CARUSO
BRÖSTTABLETTER

BECHSTEIN
FLYGLAR II PIANINON
HOFFMANN'S
MALMSKILLNADSG. 25 B

GLORY
TANDCRÈME

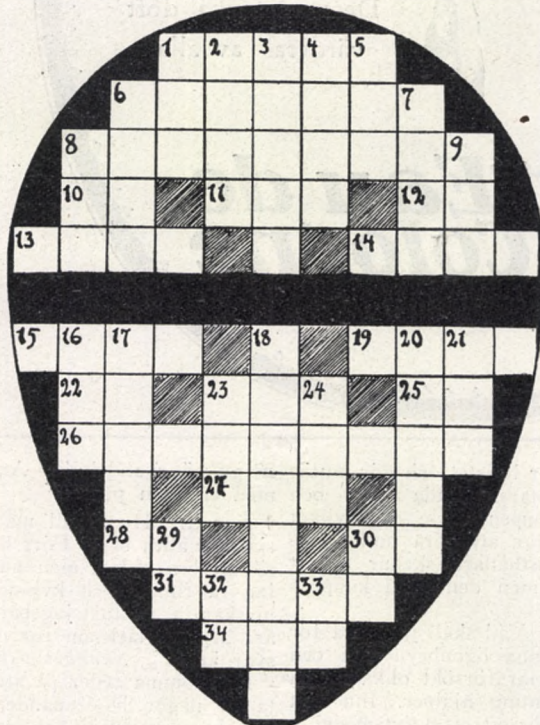
Persil enligt Persilmetoden ligger främst i tvättmedlets vetenskapliga sammansättning och i dess rikliga och goda tvålämne, som är så finfördelat, att det förmår tränga in mellan varje fiber i tyget och fullständigt lösa upp även de minsta smutspartiklar. Dessa avlägsnas sedan lätt under sköljningen. Den s. k. Persilmetodens tillämpande vid tvätt har sin största betydelse i den skonsamhet, varmed kläderna enligt densamma behandlas, utan att något behöver eftersättas på kravet av deras renhet. Husmodern skonar och skyddar med denna moderna tvättningsmetod sitt värdefulla linneförråd, samtidigt som hon sparar tid, pengar och arbete. Särskilt stor betydelse har metoden desutom vid behandling av den ömtåliga tvätten.

Av de mångahanda undersökningar — i ett fall över 6,000 prov —, som företagits vid såväl statliga som privata provningsanstalter, framgår Persils fullständiga oskadlighet för tygerna och deras hållfasthet. Detta faktum bestyrkes ytterligare av att Persil alltsedan 1906 över hela världen användes av miljontals husmödrar som genom sina lovord instämde i de vetenskapliga utlåtandena om Persil och Persilmetoden.

Det kan med ett ord sägas som motsats till den gamla, föräldrade tvättmetoden, att Persiltvätt är den enda rätta. Den gör tvätten — detta förr så besvärliga och fruktade husliga arbete — till en betydligt lättare och trevligare sysselsättning, än den var i mors och mormors tid.

(Annons).

Kryssordstävlan i n:o 15.



Vågräta ord: 1. Bör man göra före påsk. 6. Kan man kalla förhållandet i vilket påskkäringarna stå till den onde. 8. Påskrätt. 10. Fisk. 11. Aterfinnes bl. a. i Gamla testamentet. 12. En vanligtvis trevlig och angenäm vareelse. 13. Har varje ägg. 14. Är påsken sällan. 15. Kan mjölken stundom göra. 19. Ännu ett ord, som har samband med påsk och ägg. 22. Kan beteckna löfte. 23. Egennamn. 25. Ett arbete, som snart påbörjas. 26. Ej ofrivillig. 27. Nämnes ofta i samband med teater. 28. Förekommer ibland på vintern. 30. Litet antal. 31. Eftersträvan. 34. Biflod i Tyskland.

Lodräta ord: 1. Skede. 2. Finnes i eldstäder. 3. Finner man ibland på snön. 4. Bör man i vissa fall ha med sig utomlands. 5. Djur. 6. Brukar man stundom göra med påskäggen. 7. Vattenånga. 8. Kan användas vid Blåkullafärden, om man saknar kvast. 9. Ej hård. 16. Påstas tuppen börja gala. 17. Förhöjer trevnaden i ett rum. 18. Ett ord, som höres nämnas vid påsken. 20. Ej i Europa. 21. Ej hög. 23. Behöver man ej befara att det elektriska ljuset skall göra. 24. Konjunktion. 29. En Stockholms stads institution. 30. Träd. 32. Brukar inleda kungliga brev. 33. Lika med nr 30.

Vid lösningens insändande inskrivas bokstäverna i resp. rutor, antingen på den ur tidningen klippta bilden eller på en ritad kopia av denna. I varje lösning, som skall vara insänd inom 14 dagar efter numrets datering, skall läggas ett 15-öres frimärke och summan av de insända märkena delas som extrapris mellan de bägge pristagarna förutom redaktionens pris på 5 kronor vardera. Kuvertet märkes "Kryssordstävlan i n:r 15".

Lösning.

Fästmon i Fixeringsbilden i n:r 12 synes, om man håller bilden upp- och nedvänd, under staketet invid majorens huvud. Prisen tillfalla Nils Holm, Nykvarn, Karl-Axel Henrikson, Malmö, och Anna Silfversparre, Örebro.



En ren tvätt

är såväl tvätterskans som husmoderns stolthet och glädje.

Med Persil ernås alltid ett överlägset tvättningsresultat:

En av renhet doftande tvätt.

När efter kokning av kläderna byken stått och avkylts så pass, att man kan hålla handen däri, bör Ni syna igenom plaggen, om ännu någon svår-avlägsnad smuts sitter kvar. Gnugga då sakta och försiktigt bort den.

Ingen får sedan renare tvätt än Ni. Därför svarar Persil.

Den tvätten riktigt sköta vill
brukar aldrig annat än

Persil

Pris 50 öre pr paket.

Lägg först i blöt i HENKO — Henkels tvätt- och hushållssoda — så underlättas och förkortas tvättningen ytterligare, oavsett tvättmetoden.

Pr paket 20 öre.

Representation i Sverige:
STOCKHOLM, Engelbrektslg. 35 B.

Tel. N. 285 13.

av handdukar och lakan. Tacksam för svar är

Statens tjänstekvinna.

Svar: 1) Man kan förträdefullt vända sig till tandklinikerna, ty de stå under skicklig ledning, som ansvarar för behandlingen, vilken ju alltid blir billigare än privat. Men man får ha god tid, ty ofta kan man få vänta på sin tur i timmar.

2) Till handdukar bör väljas tovgarn och till lakan lingarn, såvida dessa ej skola vara mycket grova, då tovgarn är att föredraga. Fabriken spelar ingen roll härvidlag.

Fråga: Vore synnerligen tacksam om jag genom Iduns Frågeavd. kunde få adress på någon läkare i Stockholm eller Göteborg, som i sin praktik även använder sig av hypnotism.

Prenumerant på landet.

Svar: Rekvirera från vilket apotek som helst i Stockholm den s. k. *Läkarförteckningen*, där namn och adress finnas på alla praktiserande läkare i Stockholm jämte listor på läkare för specialsjukdomar och särskilt för hypnotism (psykoterapi). Liknande publikation finnes antagligen även för Göteborg.

Fråga: Vore Iduns redaktion synnerligen tacksam om den kunde ge mig adr. på någon byrå som förmedlar "betjantplatser". Har tänkt söka en sådan och föredenskull annonserat i ett flertal Skåne- och Stockholms-tidningar, samt även tillskrivit en del platsbyråer — med negativt resultat.

Evert S.

Fråga: Kan Iduns frågeavdelning lämna mig upplysning om något större mejeri där elever mottagas samt konstnadsfritt får utbildning i nämnda yrke.

Mejeri.

Svar: Vid vilket större mejeri som helst brukar elever mottagas. För att komma in i en av Statens mejeriskolor bör ni ha 2 års praktik med goda vitsord. Där är utbildningen avgiftsfri och eleven erhåller fri bostad och kost. Som ni ej anger var ni är bosatt, är det gagnlost att lämna adress på någon sådan skola, varav finnas flera i olika delar av landet.

Fråga: Vore mycket tacksam för uppgift å någon lättläst engelsk litteratur, samt å någon filosofisk litteratur på svenska, som man kan ha glädje och nytta av i livet, gärna något i stil med Trine.

Idunläsare.

Svar: Bland mera lättläst engelsk litteratur kan nämnas: Böcker av C. N. & A. M. Williamson, av Berta Ruck och av Ruby M. Ayers.

Av religionsfilosofisk litteratur översatt till svenska finnes *Mar-*

Den enda affär i Sverige som säljer



SVENSKA KRISTALLAFFÄREN
GÖTEBORG STOCKHOLM MALMÖ
Ö. Hamng. 27 Vasg. 23-25 Söderg. 10
(Auditorium)

Nyöppnad avdelning för försäljning av vårt bruks tillverkningar av ordinärt hushållsglas.



Klockan sitter absolut stadig och kan icke glida av armen
Sydda remmar av bästa engelska kvalitet
Bese prov på äkta Midget hos urmakaren

Ett sedan mer än 10 år prövat

och allt mer använt preparat framställt ur frisk hjärn- och nervsubstans.

PHOSPHO-ENERGON

har visat sig vara av mycket god verkan vid samtliga svaghetsstillstånd, vid

Nervositet Neurasteni
Överansträngning Melankoli

Phospho-Energon höjer snabbt energin och arbetsförmågan, ökar aptiten och bidrager även till en god sömn.

För en överansträngd och försvagad organism är en Phospho-Energon-kur synnerligen välgörande.

Phospho-Energon är ovärderligt för personer med intellektuellt arbete.

Förekommer i form av *Phospho-Energon-piller* — såväl med som utan järn — i burkar om 100 och 300 piller på varje apotek.



KVARTALS abonnenter!



NYTT KVARTAL

ÄNNU

är det ej

FÖRSENT

att verkställa prenumeration å närmaste postanstalt eller bokhandel eller direkt från

IDUNS EXPEDITION STOCKHOLM.

Ett kvartal Kr. 4: 25
Två " " 8:—
Tre " " 12:—

Varje ny abonnent erhåller den nu pågående romanen av *D:r Alma Söderhjelm*

"UNGA TRÄD"

från dess början gratis.

Dessutom **GRATIS** till alla våra abonnenter

IDUNS Sommar-, Höst- och Julnummer

Alla rikt illustrerade och med bidrag av våra mest framstående författare och konstnärer.

Omslag i trefärgstryck.

Ring Norr 16 02, Norr 61 47.

arium, churu min ålder överstiger den lagstadgade åldern.

Namn.

Dato och adress.

De handlingar som skola medfölja äro: Utdrag av prästbetyg, läkarbetyg samt avskrifter av tjänstebetyg och skolbetyg.

2) och 3). Insänd ansökan ju förr dess hällre, så att ni hinner få besked innan terminen slut.

4) I Göteborg såväl som i Stockholm och andra av de större städerna finnas *högre folkskolor*, där 2 eller 3-åriga kurser givas i handelsundervisning med dithörande ämnen. Kurserna är avgiftsfria. Ansökan ställes till Rektorexpeditionen för Göteborgs högre folkskolor.

Fråga: Vore tacksam få beskrivning på hemkokta karameller, däribland ingefärs- och mandelkarameller.

"Ung fru på landet"

Svar: Mandelkarameller eller Nougat. 500 gr. strösocker, 250 gr. skällade och kluvna sötmandler, 125 gr. smör. Mandeln torikas i svag ugnsvärme. Smöret smältes i en kastrull och sockret tillsattes och får koka till kulprovet (pekfingret doppas i kallt vatten, därpå i sockerlösningen, så åter i kallt vatten; om då en liten kula bildas när sockret tages från fingret är provet färdigt). Mandeln ihälles och det hela får koka under omrörning till bräcksocker (när vid samma prov en böjlig hinna kan skalas av fingret). Massan hälls upp på smord plåt och pressas ut med en het plöjd kniv. Svalnad skäres den i bitar.

Ingefärskarameller: 450 gr. strösocker, 14 gr. malen ingefära, 1¼ dcl. vatten. Sockret löses i vattnet och bringas långsamt till kokning. Det röres litet alldeles i början men sedan ej förrän det skall till att koka. Får koka till kulprovet. Kastrullen tages av och ingefäran röres, sättes åter över elden och blandningen röres tills den börjar tjockna. Den hålles i en låg form eller på en plåt klädd med smörat papper. Då massan är kall skäres den i bitar.

Fråga: Vill Idun säga oss, om man med skägg även menar mustascher.

J. G. och A.

Fråga: Fråga Daniel Fallström — eller rättare fråga honom inte, han skulle bara känna sig bedrövad om någon ifrågasatte att inte hans lödringsförmåga även vore skägg.

Fråga: Bör 27-årig ogift dam trycka fröken före namnet på sina visittkort?

En som aldrig frågat förr.

Svar: Ja, det är en smaksak. Vill man hålla noga på etiketten skall fröken icke ut-sättas, men å andra sidan vore

Fråga: Jag har en ren och frisk hy men ganska ömtålig, och som efter tvättning kännes torr. Vilken tvål bör jag använda? Har provat flera av de i marknaden mest bekanta tvålarna, men ej funnit någon som är lämplig.

Mademoiselle X.

Svar: Alla, som ha en frisk och vacker hy, bör för att bibehålla densamma använda sig av en ren neutral tvål, fri från alla frammande tillsatser. En tvål som uppfyller dessa anspråk är Tefatvålen. Den är mild och behaglig med kraftig lödringsförmåga även i hårt vatten samt ytterst välgörande för huden. Hudspecialist.
(Annons)

M. ZADIGS Äkta Divinia

Tvål **Parfym**
välgörande säsongens
försköningar finaste och
huden. bästa.



Grönsaks- och Blomsterfrö, Rotfruktsfröer, Blomsterlökar för vårplantering samt Trädgårdsredskap.

GÖTEBORGS FRÖHANDEL

Södra Larmgatan 4 A, Göteborg.

Telefon: 5932, 10984.

Rikt illustrerad katalog gratis och franko.



Snöblekning

Linnenvätt för hushåll och restauranter torkad ute i vårsolen utföres förstklassigt av

Essinge Ängtvätt

Tvätt- & Strykinrättning.



H. M. Konungens Hovleverantör.
Leverantör till:
H. K. H. Hertigen av Södermanland.
H. K. K. Hertigen av Västergötland.
H. K. H. Hertigen av Nerike.
Telefoner: Stockholm: 336 42.
Essingen 12.

Jag är ju också släkt med dig — eller kanske du har glömt bort det?"

"Visst tusan", svarade Sven, medan han funderade på någon utväg ur fällan, "visst tusan, det glömde jag alldeles..."

"Du svär just som en lagårdsdräng", bestraffade Brita. "Har du inte lärt dig något annat, du som är student, än att svära och att vara ohövlighet mot damer?"

"Damer — ja, det vore ju en annan sak." Retsamt småleende.

"Händelsevis" — Brita anlade en demonstrativt högdragen min — "händelsevis är jag en dam. Eller trodde du kanske jag var en av dina kamrater från högskolan, som du kunde bära dig åt hur som helst emot?"

Sven hade funnit sin utväg. "Jag har alltid tänkt mig dig", sade han, "som en kamrat, och inte som något annat. Eller kanske —"

"Vad?" sade Brita.

"Å, ingenting", sade Sven.

"Men jag", sade Brita, som låtit ertappa sig med en ordentlig rodnad ända upp i örsnibbarna, "jag har alltid tyckt, att slakten är värst, och att du är den värsta i hela slakten!"

Det blev tyst ett ögonblick i matsalen, och genom de öppna dörrarna mot salongen hördes

det, hurusom kusin notarien med ett dräpande svar hade tillintetgjort en, som hade förebrått honom — notarien — för att han dansat sju danser å rad med hans fästmo.

"Den", sade Sven, "tycks ha erfarenhet."

"Den", sade Brita, "— men inte du."

"Man kan skaffa sig."

"Hur då?"

"Mja."

"Du!" retades Brita.

"Och du! Akta dig så att inte busen kommer och tar dig!"

"Tag mig då, om du kan!"

En stor skrattsalva från herrrummet förkunnade, att farbror lektorn genom framgångsrik maskning blivit tillfogad ett gräsligt nederlag.

"Tag mig då!" upprepade Brita.

"Tror du inte jag kan?", sade Sven, och i ett nu var han uppe, men Brita var före, och ut i tamburen gick jakten. Bland kapporna tog han henne och höll henne fast i båda armarna.

"Nu har jag dig", flämtade han.

"Släpp!"

"Jag gör med dig, vad jag vill!"

"Släpp!"

"Jag kysser dig!"

Det träffade på halsen, och hon böjde skälvande sitt huvud åt sidan.

"Vad har ni för er?" sade farbror lektorns röst. "Det är Sven, och ta mig tusan — och Brita! Sådana dumheter!"

I skydd av kappan kunde Brita dölja sitt ansikte, men Sven vände sig om och tog ett steg fram, liksom för att skydda dem båda.

"Sådana dumheter!" sade lektorn, men han lät snarare rörd än önd. "Kära barn — sådana dumheter." Och så lunkade han tillbaka till bridgebordet, där han var tråkarl.

Sven vågade inte se på henne sakom kappan. Efter en stund, blossande röd, smög han sig in i herrrummet och ställde sig bakom farbror lektorns stol, omsvävad av de tätande rökslöjorna, varsebliven av ingen.

Men Brita kröp fram bakom kappan och gick, när hon förvissat sig om att vägen var fri, till badrummet och tvättade sina ögon, ty hon grät.

Förvärskväll.

Mot väster ser man endast berg och uddar, en farlig värld som lyser och som lockar.

En svala flyger ut och in och snuddar i flykten emot förstugtakets stockar.

Och världen lockar vid och äventyrlig när doft av löv och outslagna häggar och gräs som grönskar kommer stark och syrlig och sveper omkring stadens tak och väggar.

Men det blir kväll och himlens purpur blandas med vikens svala ljus av guld och vatten, och kvällens sista avskedskåre andas och himlens stjärnor tända sig för natten.

Och svalans flykt har slutat mitt i hetsen, och åter hör man gatans fotsteg trampa.

Och hjärtat finner åter ro i kretsen av ljuset kring en stilla aftonlampa.

E. D.

Två obekanta.

Det Högsta Väsendet hade en gång en stor fest i sina himmelsblå palatser. Alla dygder bjöd han in. Bara dygder... han bjöd inga män... bara kvinnor.

Det samlades många — både stora och små. De små dygderna voro angenämare och älskvärdare än de stora; men alla syntes vara belåtna — och talade artigt med varandra, så som sig bör mellan nära anförvanter och bekanta.

Det Högsta Väsendet lade märke till två vackra damer, som icke alls tycktes känna varandra. Värden tog den ena av damerna vid handen och förde henne fram till dan andra.

— Vålgärningen! sade han och visade på den första.

— Tacksamheten! tillade han och visade på den andra.

De båda dygderna voro osägligt förvånade. Så länge världen stått — och den har stått ju mycket länge — var detta första gången som de träffades.

I. S. Turgenev.

LÄSARINNORNAS SPALT

SVAR.

Svar har inkommit till sign. "Ung kvinna", som ombedes uppge namn och adress. "Ung kvinna" skall vara glad över sin oberoende ställning och inte alls tänka på att byta sys-

Man behöver inte vara gammal

för att förstå uppskatta

"FAVORIT"

Vandenberghs

SMÖRBLANDAT MARGARIN

SMAKA OCH BEDÖM!
Ingen annan smörblandning har så värdefulla beståndsdelar och så gedigen sammansättning som

MUSTADS Smörblandning

"Iris-Extra"
(mejerismörets ende like)



EN HY som skimrar av hälsa,

gör till och med ett mindre regelbundet ansikte vackert och tilldragande.

Den säkraste och därför mest anlitade vägen här för är det dagliga bruket av de världsberömda POUND'S CREAMER,

vilket mer än något annat ha bidragit till kvinnans skönhet, icke blott under ungdomsåren, utan ock långt fram i tiden.

POND'S CREAMER äro: dels en dagcream, POND'S VANISHING CREAM, som skyddar huden mot damm, smuts, sol och vind; dels en kompletterande nattcream, POND'S COLD CREAM, som rensar porerna, ger huden näring och sålunda motverkar bildandet av rynkor.

Vill Ni glädja Er själv och andra genom Ert friska utseende, så bör Ni från och med i dag endast använda POND'S CREAMER.

POND'S VANISHING CREAM och POND'S COLD CREAM fås överallt i burkar å kr. 2,50 och 5,—, i tuber å kr. 1,— och 2,—.

Gratisprov. Mot insändande av 20 öre i frimärken till porto och emballage sända vi Eder gratis provtuber av såväl Gold Cream som Vanishing Cream. Gäller en vecka från den 12-19 april. POND'S Generalagentur: Pilestræde 19-25, Köpenhamn K.

Pond's Cold Cream and Vanishing Cream



Silo Vitamin-Choklad

Är en delikat nyhet för friska och sjuklingar. Rekommenderas av läkare. **Pris 25 öre.**



Elektr. Belysningsarmatur
Belysningsglas
Hushållsglas
Prydnadsglas
"Pukex"ugnsformar av
eldfast glas
Radioapparater och lösa delar
Bil- och radio-ackumulatörer
Laddningsstation
BÖHLMARKS
STOCKHOLM SÖ.
Högbergsgatan 19-25 Norrmalmstorg 4

Rödlakankuddar (blix) vävas i vackra, skånska hemslöjdsfärger. Storlek 65x45 cm. Pris 20:— kr. Storlek 56x40 cm. Pris 15:— kr. Baksida resp. 6:— o. 5:— kr. st. Alfatorp pr Tågarp.

Filtar och Schalar absolut största sortering och billigaste priser i Arvika Spinneri Affär, Oxtorgsgatan 9 A, Stockholm. Tel. 163.

En nyttig och välkommen present

för alla husmödrar är alltid

IDUNS KOKBOK

Av ELISABETH ÖSTMAN-SUNDSTRAND

12:te upplagan

Kronor 6:—

Fullständigt omarbetad och utvidgad.

Oumbärlig för alla svenska hem.

Rikt illustrerad. Trefärgstryck.

Rekvirera genast från närmaste Bokhandel eller direkt från

IDUNS EXPEDITION - STOCKHOLM

Mot postförskott. Portofritt.

selsättning. Sådana experiment misslyckas i de flesta fall. Jag har känt som ni, så länge jag hade fullt upp av detta livets goda. Nu då jag ej vet vad morgondagen kan bära i sitt sköte, är jag tacksam för var dag, som ger mig arbete. Vad ni behöver, är någon att utbyta tankar med. Jag förmodar ni får många brev med goda råd. Skulle ni ytterligare behöva någon, står jag gärna till eders tjänst. Genom meddelande i Idun kan ni komma i förbindelse med

f. d. kollega.

Råd till en hustru.

Ärade redaktion, tillåt mig att ge "Ensam och nästan förtvivlad" följande svar:

Jag sympatiserar med Eder skildring uti den högt aktade tidningen Iduns spalter vari hela Er själs klagan utmynnar, men tillåt mig göra några anmärkningar. Ni gifte Eder vid fyllda 19 år, därav drager jag den slutsatsen att Ni alldeles för tidigt i livet fick den uppgift, som jag näppeligen tror Eder vara vuxen; äldern anmärker jag icke på, ty mängden vid de åren har blivit en duktig husmor; men då har hemmet varifrån denna kvinna utgått lärt henne deltaga i arbete, hushållsbestyr och att med varsamhet förvalta Guds gåvor. Jag tvivlar att Edert hem i detta avseende varit som det borde varit. Jag tror att Ni från skolbanken påtagit Eder detta stora ansvar att vara en rätt maka.

Är Ni mot Eder man som Ni bör vara — tänk efter — granska Edert innersta och kom ihåg att sparsamhet är en dygd och isynnerhet i dessa hårda tider är det inte gott vara man då kvinnan ständigt pochar på att börsen skall hållas öppen och räcka till för allt.

Jag tror Eder man vara en sparsam, arbetsam och tillbakadragen personlighet, men kan man också säga det om Er? Har Ni fört någon egen förmögenhet med Eder till hemmet? Varom icke bör Ni känna Eder tacksam; ty det kan ju hända att den ställning som Eder man bekläder av honom förvärvats genom arbetsamhet, mångårig flit och sparsamhet.

Skaffa mindre väning, den kan ju gott vara bekväm — låt passflickan fara — utträtta själv Edra bestyr; lita på Eder själv så är jag viss om att Edert egenkära nervösa väsen försvinner och Ni själv blir lycklig och Eder man också.

Tillåt mig fråga: Kan Ni sticka eller stoppa en strumpa? Kan Ni utföra ett ordentligt handarbete? Kan Ni sy och ändra ett gammalt plagg, kan Ni taga vara på allt som i ett hem bör ock kan tagas vara på? Det är inte nog med att Ni själv känner Eder belåten med det utförda arbetet, utan det skall vara gjort med ordning och noggrannhet; ty man kan stoppa en strumpa så den inte kan användas och det tjänar ingenting till att hava symaskin i hemmet om kompetens för densamma bruk icke förefinnes. Och var viss om att mängden man har goda insikter om ett hems skötsel; samt omdömesförmåga av ett handarbets ordentliga utförande och det rent av intresserar mängden man; men nutidskvinnan tror sig kunna allt — men kan intet och anser mannen icke hava någon som helst bestämmmanderätt inom hemmet.

Ni talar om tvätt i hemmet, inte för det att jag tror Ni själv tager någon stor del av densamma, utan tror mig kunna räkna Eder bland de fruar som endast utföra handfatstvätt och damma herrns rum mellan 11 och 12; tar jag nu fel ber jag tusen gånger om förlåtelse om jag varit för rak på sak. Hur kan Ni känna Eder en-



Tag bort Värken!

Det går lätt och säkert med Sloan's Liniment. Bara stryk på — ingen gnidning behövlig — och värken försvinner. Stillar all muskel- och nervvärk. Försök det!

Fås på alla Apotek.

SLOAN'S LINIMENT



Vid Gikt
Reumatism

Ischias
Influensa

Huvudvärk
Nervsmärtor

användes TOGAL med snabb och säker verkan även i hårdnackade fall och utan skadligt inflytande på mage och tarm.

Smärtorna försvinna omedelbart, och urinsyran utskiljes starkt ur kroppen. Togaltabletter finnas å alla apotek till Kr. 2.40 och Kr. 0.90 pr glas.



SOLO-KAFFE
FRÅN
A.B. MALMÖ
KAFFEKOMPANI
ÄR DET BÄSTA
JAVAKAFFET.

Badinrättningen

Telefon Sö. 330 56
och 367.

Södermalms Trätt- & Badinrättning

Tvättinrättningen

Telefon Sö. 336 30
och 25 82.

Varför

äro över hela världen **morgontidningarna** de mest uppskattade **nyhets- och annonsorganen?**

Jo,

de komma **först med nyheterna** och de giva läsaren och läsarinna **redan vid dagens början** genom annonserna en handledning för dagens inköp. Koncentrera därför Eder annonsering på västra Sverige i

GÖTEBORGS-POSTEN

som har en verklig upplaga **mer än dubbelt så stor** som någon annan morgon-tidning i Göteborg. —

AKTIEBOLAGET SYDSVENSKA BANKEN

Inbetalt aktiekapital Kr. 34,000,000:—

Huvudkontor: **Malmö.**

Mottager insättningar å **Depositions-, Kapital- och Sparkasseräkning till högsta gällande ränta.**

Fullständig bankrörelse.

sam och förtvivlad, som bär en moders ansvar och äger 2 pojkar som snart äro utbildade; dessa borde väl bereda Eder glädje och göra Edra dagar lyckliga — under förutsättning att de äro snälla och skötsamma. Oroa Eder icke så mycket för dagar som komma, utan bed och arbeta i lugn och ro med förnöjsamt sinne, så är jag viss om Herren hör Edra böner och skänker Eder hemmets lycka och välsignelse. Därtill haven i ju alla förutsättningar.

Fredrick.

FRÅGOR.

Vore så tacksam om någon av Iduns ärade läsare kunde ge mig ett gott råd i en svår situation. Jag är en medelålders, ensam änka med en pension som man varken kan leva eller dö av, samt full uppsättning till ett hem på 4 rum och kök. Voilà tout! — Då nu alla människor hyra ut rum eller ha inackorderingar, vågar jag ej riskera hyra våning för samma ändamål. Våningarna stå nämligen högt i pris här i Sthlm. Vad är nu att göra frågor

Verksam tjänstemannaänka.

Jag har sett i Idun, huru den ibland, ja ofta, räcker en hjälpare hand åt behövande. Jag bönfäller allra värdsammast: hjälp också mig. Jag är en gammal sjuk mors och lungsjuk döendes systers enda hjälp och har hushållerskeplats i Norrköping, vilken jag nödgas lämna för att komma mina sjuka oförmögna anförvanter till hjälp. Därmed blir jag också utan de inkomster som varit mitt och de minas hjälp i provningen. — Hur skall jag utan pengar kunna hjälpa mina kära? Kanhända skulle i Iduns läsekrets finnas någon god och uppoffrande människa som vill hjälpa mig, att sprida ljus och glädje i mitt fattiga hem, där sjukdom och fattigdom härskar. Min far dog efter 15 års vistelse på Lunds hospital. Vi voro 7 minderåriga syskon som min mor fick hjälpa med sitt eget arbete som sömmerska. Då jag var 9 år fick jag själv arbeta för mitt uppehälle såväl som mina syskon. En bror är död i lungdot, 2 systrar nu sjuka i samma sjukdom, av vilka den yngsta är nära nog döende. Giv mig ett råd, hjälp mig och ingen skall bliva eder mera tacksam, än en djupt

Bedrövad medmänniska.

En gammal fattig, ensamstående änka, som sett bättre dagar vådjar härmed ödmjukt till Iduns läsekrets om något litet bidrag till lindrande av hennes stora nöd och bekymmer. Inga medel finnas till varken hyra eller livsuppehälle. Som hon är bosatt i Småland, åtager jag, hennes gamla barnomsvän, mig att pr telefon giva vidare upplysningar om så önskas. Tel. V. 17401.

H. T.

BOKNYTT

"Försök själv" heter en ny praktisk bokserie från Natur och Kultur. Första boken avhandlar Växtlivets under, botaniska kåserier och övningar av fil. lic. Elsa Florin. Däri har författarinnan lämnat lärrika och ändock lättfattliga och roande naturbeskrivningar som samtidigt locka läsaren till egna undersökningar. — En angenäm nyhet för de unga läsarna är att de alla kunna deltaga i årliga pristävlingar under tre år framåt om i boken närmare angivna uppgifter. Bokens pris är 3 kronor.

Den andra boken hetter *Mikroskopet och vad det avslöjar* av lektor Torsten Pehrson. Förf. lämnar goda råd över hur man skall använda ett mikroskop, det må nu vara av enklaste slag eller ett finare, för att man skall få både glädje och nöje av detsamma.

PRISTÄVLAN



500 kronor i pris

Säkert har Ni många gånger i annonsspalterna och i affärerna sett ovanstående varumärke. Ni vet naturligtvis också vilken vara det gäller. Skulle Ni mot förmodan inte känna till det bör Ni snarast bättra på Edert vetande, ty det är pengar att förtjäna på det. Det först öppnade rätta svaret på vidstående frågor belönas nämligen av vederbörande fabrik med ett pris på 100 kr., det andra med 50 kr. och de 35 följande med 10 vardera. Gör ett försök och kanske 100-lappen blir Eder!

Svar märkta "Pristävlan" skola vara insända före april mån. utgång under adr.: Postf. 503, Sthlm 1.

1. Vad slags vara representerar ovanstående märke.
2. Vad heter märket?
3. Vilket slagord, bestående av tre ord förekommer på varans förpackning?
4. Vad heter fabriken som framställer ifrågasvarande vara?
5. I vilken tidning har Ni läst meddelandet om pristävlingen?

Resultatet av pristävlingen tillkännagives före 25 maj 1925.

1:sta pris 100:—
2:dra pris 50:—
35 tröstpris 10:—

ADA
ZINK-GLANS
OERSÄTTLIGT
PUTSMEDEL
FÖR
DISKAR
OCH DRYCK

ADA
ZINKGLANS
RINGA ARBETE
SPEGELBLANKA
DISKBANKAR
APPROVAD I GODKÄNT
HUSHÅLLSRENSNING

Hushållstvätt,

ungherr-, damtvätt, stärksaker och all slags fintvätt. Bäst och billigast.

Tvättcentralen, Tunnelg. 17, ö. g., Sthlm Ring Tel. Riks 22 59 eller Norr 117.

Svalt ej

Edra krukväxter. De leva ej endast av vatten. Giv dem Plantagen, ett på vetenskaplig grund sammansatt konc. växt-närings salt. Erhålles på bleckburkar hos Frö-, Färg- och Kemikaliehandlare. Begär originalförpackning.

Börja dagen med en SANOKAPSEL

EN SANOKAPSEL dagligen är det mest idealiska medel att ersätta all kraftförlust, att undanröja sömnlöshet, missmod och ålderdomssymptom samt, först och främst, nära och starka ryggmärger, hjärnan och nerverna. Sanokapslarna tillhandahållas på apoteken och i kemikalieaffärer riket runt. Gör det till regel att börja dagen med en Sanokapsel.



Prospekt och intyg gratis från HARALD WESTERBERG & C:o — Göteborg. —

Katarr i luftrören

utrotas fullständigt med vårt berömda "Wenin", som avlägsnar slemmet och läker slemhinnorna! Vid andnöd kan hjälp genast fås! Betänk, att hundratals svårt sjuka, som förut försökt allt möjligt, men utan resultat, blivit fullt friska genom "Wenin". Pris Kr. 5:— + porto.

VARUDEPOTEN, KARLSHAMN, Avd. 14.



JOFUROL DÖDAR ALL VÄXTOHYRA JOFUROLBAD · APHICID · NICOTOXIN

"JOFUROLBAD är ett osvikligt medel mot bladlöss". Se sid. 39 i "Från blomstergården" av Margareta, Kronprinsessa av Sverige.

JOFUROL-PREPARATEN tillhandahållas å apotek, av frö- och färghandlare samt expedieras direkt från fabriken.

Bruksanvisning jämte prislista och intyg sändes på begäran.

Tekniska Fabriken Jofur NILS I. BRUZELIUS, Lidingö Villastad. Tel. Lidingö 11 29.



*Går Ni mycket
miste skorna lätt sin glans,
om till hands ej alltid fanns*

VIKING



Industri AB Viking, Örebro ~ Kungl. Hovleverantör

W. Carlsson W 31

Gyllenhammars
HAVRE-GRÖT

*äter
jag
själv
upp!*



PROFESSOR F



Den korpulenta

önskar sig denna ungdomliga rörlighet och slankhet, som betyder så många fördelar i praktiskt taget alla avseenden.

Köp en burk Epsin Salt, efterbildande de naturliga mineralkällsalterna i Budapestvatten (Aesculapkällan). Det kommer att rensa blodsystemet och hålla Eder frisk, en nödvändig förutsättning för att kunna bibehålla ungdomens slankhet och rörlighet.

Tag varje morgon en nypa Epsin Salt i ett halvt glas varmt vatten och Ni kommer att känna dess hälsosamma inverkan.

Erhålles i burkar för 100 dagars förbrukning å Kr. 1:90 pr burk på apotek, hos hrr handlande eller pr efterkrav (3 burkar franko) från

A.-B. ALFRED BENZON & Co
MALMÖ STOCKHOLM · GÖTEBORG

E. 1.